

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 73

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 6 d'octubre del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 12712/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a residència per a majors a Formentera. 3294
 - 2) **RGE núm. 12720/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la temporada turística a Menorca. 3295
 - 3) **RGE núm. 12721/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a absorció per l'Escola Balear de l'Esport dels centres de seguiment tècnic esportiu del Consell d'Eivissa. 3297
 - 4) **RGE núm. 12726/09**, de l'Hble. Diputada Sra. María Luisa Morillas i Navarro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa "Recupera't en l'estiu". 3298
 - 5) **RGE núm. 12728/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a trasllat dels jutjats de primera instància d'Eivissa. 3298
 - 6) **RGE núm. 12723/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de destinar el 0,7% a cooperació per part del Consell de Mallorca. 3299
-
-

7) **RGE núm. 12719/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions per salvar les escoles de música. 3300

8) **RGE núm. 12722/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atur registrat a 30 de setembre del 2009. 3301

9) **RGE núm. 12725/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a iniciatives d'investigació. 3302

10) **RGE núm. 12727/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estat dels aqüífers de les Illes. 3303

11) **RGE núm. 12495/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitats polítiques en relació amb el retard en la construcció del nou hospital ubicat a Son Espases. 3304

12) **RGE núm. 12724/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impacte de l'increment de l'IVA per a les Illes Balears. 3305

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 12244/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política competencial del Govern pel que fa als abocats incontrolats. 3306

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 4839/09**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport al món del cavall. 3313

2) **RGE núm. 7685/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a elecció de director general de l'ens Radiotelevisió de les Illes Balears IB3. 3317

3) **RGE núm. 10117/08**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció i potenciació dels béns inclosos a la declaració d'Eivissa patrimoni de la humanitat. 3325

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Començam la sessió d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 12712/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a residència per a majors a Formentera.

La primera la formula el Sr. Josep Maria Mayans i Serra. Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. La pregunta ve arran del passat debat de l'autonomia i fa referència a quin tipus d'infraestructura per a la tercera edat pensa executar el Govern a Formentera al solar adquirit pel consell. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tots i a totes. Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mayans, efectivament el Govern de les Illes Balears conjuntament amb el consell insular té com a un dels objectius crear una infraestructura per poder evitar el desplaçament de les persones que necessiten una residència de Formentera a Eivissa. Normalment hi ha entre 5 i 8 persones que precisen d'un centre residencial a Eivissa i que són residents de Formentera.

El que no podem construir a Formentera és el que podríem dir una residència clàssica perquè la seva sostenibilitat no és viable. Per tant, en aquest moment parlem amb la consellera d'Afers Socials de Formentera de la possibilitat de construir centres o llars tutelats per a persones assistides que donen les mateixes garanties assistencials a les persones que hi conviuen garantint la proximitat, i insistim que també garantint la qualitat dels servei. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula el Sr. Mayans? Té la paraula.

La societat menorquina ja ha fet una anàlisi de quina és la temporada turística, això és la realitat, però supòs que dia 6 d'octubre ja deu tenir, la conselleria, dades concretes sobre quina ha estat, per poder fer una valoració, una primera valoració encara que sigui provisional, de la temporada turística a Menorca, cosa que des del Consell Insular de Menorca encara no s'ha fet. Esper que vostè tenguí les dades per poder dir com ha anat la temporada turística.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Vol respondre el Govern? Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Tadeo, la seva pregunta té un poc de trampa perquè vostè ja sap la meua resposta, ho diu, ha anunciat que ja sap la meua resposta i... què em queda per dir? La veritat és que la temporada a Menorca no ha estat bona. La veritat és que Menorca ha patit igual que les altres illes la crisi que viuen els nostres mercats emissors i a Menorca la situació ha estat pitjor. Ara, diria que dins el temporal que hi ha per tot, hem aguantat la situació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Sr. Tadeo, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller, no hi ha cap trampa. No li he anticipat la resposta, fins i tot li he demanat que esper ja que no es fa des de Menorca, fer una anàlisi i una valoració de les xifres reals que ha tingut aquesta temporada, vostè les pugui fer. Esper, com que ja em mostra el paper, que en la segona intervenció, ens digui el que no ens ha dit en la primera.

La realitat, el que li he dit és que la percepció que es té a Menorca és que les coses no van bé. No van bé des d'aquesta temporada turística, el problema de Menorca ve des de fa 7 o 8 anys, que hem perdut entre 400.000 i 500.000 turistes. Aquesta és la realitat. És un problema que tenim. En cap moment no el posaré entre l'espasa i la paret i li diré que és culpa de la conselleria. Sabem molt clar des del Grup Parlamentari Popular que la culpa la tenen els actuals governants de l'illa de Menorca per uns temes molts concrets que no vénen ara aquí al cas, però la realitat és que la percepció és que la temporada no és bona.

Digui'ns amb xifres, és el que esper, que dia 6 d'octubre toca això, ja es pot fer, he de tenir aquesta primera valoració, cosa que -torn repetir- des de Menorca encara no s'ha fet, que poden tenir aquesta primera valoració i esper que ens ho digui en aquesta segona intervenció i, quan li dic que, o vostè pensa que li dic que li he contestat, no és que li hagi contestat, és que és una cosa palpable dins Menorca que la situació és bastant preocupant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Sr. Tadeo, les dades d'ocupació hotelera a Menorca fins a finals del mes de setembre i no li puc donar dades, no puc fer una anàlisi de tota la temporada perquè encara no ha acabat, però fins a final del mes de setembre hi ha hagut una baixada d'un 12% en ocupació. Es deu bàsicament a la baixada del turisme britànic. L'entrada de turistes per via aèria també ha baixat. Ara, li he de dir que els hotels de tres i quatre estrelles han tengut unes ocupacions superiors al 80%, sobretot en els mesos de juliol i agost, i que l'ocupació total en el mes de juliol ha estat del 80% i en el mes d'agost del 89%, que són dades un poc més baixes, però semblants a les que hi havia l'any 2008.

El descens es concentra en els complexos turístics d'apartaments en règim de *self catering*. Aquesta era una demanda que tenen, que fan les famílies britàniques que són les que ara més pateixen la crisi, econòmica sobretot, i que més dificultats tenen a l'hora de demandar viatges per la diferència de cost de l'euro i la lliura. Són els britànics els que més pateixen aquesta recessió. Pensi que el ministre britànic d'Economia ha dit que el segon trimestre de l'any 2009 és el pitjor dels darrers quaranta anys a les illes britàniques.

També li he de dir, però, que no totes les dades són negatives, sinó que també hi ha dades positives. El descens de turistes britànics s'ha compensat una mica amb turisme estatal, turisme espanyol, Maó ha mantingut el rècord de creuers, de visitants de creuers, que va tenir durant l'any passat i, entre el Consell de Menorca, ASHOME, els hotelers i la Conselleria de Turisme feim feina, duim fent feina tot l'hivern per intentar pal·liar i cercar solucions a aquesta situació. Hem tengut reunions amb Thomas Cook, amb TUI, amb REVE, amb els principals majoristes de viatges del Regne Unit i d'Alemanya i preparam un pla de xoc a tres bandes que implicarà esforços i compromisos per part de les tres parts -empresaris, majoristes de viatges i administració- per intentar cercar una solució a aquesta situació que, com vostè ha dit que ja sabia, no ha estat bona.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

I.3) Pregunta RGE núm. 12721/09, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a absorció per l'Escola Balear de l'Esport dels centres de seguiment tècnic esportiu del Consell d'Eivissa.

Passam a la següent pregunta. És relativa a l'absorció per l'Escola Balear de l'Esport dels centres de seguiment tècnic esportiu. La formula la diputada Sra. Catalina Palau. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta queda formulada en els seus termes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com ja vàrem dir fa temps tenim la intenció que les escoles, aquestes escoles que es desenvolupen a Eivissa siguin desenvolupades des d'Eivissa. Llavors, des de l'Escola Balear de l'Esport tendrem la potestat o tendrem la titularitat de les escoles perquè així tenen més beneficis aquestes escoles, el que passa és que en l'àmbit de gestió, com es gasten els doblers i on es gasten, serà competència directa del règim local de cada una les escoles que es fan a cada una de les illes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Sra. Palau, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ens ha enganyat. Cada vegada que li hem preguntat per aquest tema vostè ha mentit, ha dit "les coses que funcionen bé, no les hem de tocar, no farem canvis en els centres de tecnificació d'Eivissa", idè miri per on, els canvis han arribat i de quina manera!

L'EBE ha absorbit els centres de tecnificació d'Eivissa que eren titularitat del consell insular que els va crear i ara passen al Govern balear. Diu que es per millorar, per tenir més serveis dels que ara tenen. Vol que li digui allò que tenien abans i el que tenen ara? Miri, primer, per començar, un retard molt considerable en el pagament dels convenis; abans en el mes de febrer cobraven, ara, els sous els han hagut d'avançar els delegats insulars de la seva butxaca, encara no han cobrat i no saben ni quan ni com ho podran fer.

Segon, abans tenien autonomia per decidir-ho tot, els tècnics, els esportistes, els viatges, les activitats complementàries, ara no decidiran ni el color del xandall que s'han de posar. De moment, vostès han redactat un conveni per al desenvolupament dels centres que han de fer les delegacions insulars. Idè miri, aquestes delegacions no han pogut ni opinar ni fer-hi cap aportació a aquest conveni. És més, l'han firmat

vostès amb les federacions balears sense que les federacions d'Eivissa se n'hagin temut.

I tercer, abans tenien com a interlocutor una institució pròxima, accessible, que els rebia sempre que volien, que els tractava com a reis, amb orgull, i ara per demanar cita amb vostès hauran de demanar una instància al *sursuncorda*.

Crec, Sr. Conseller, que han comès un greu error, i això, amb el vistiplau -això sí- del Consell Insular d'Eivissa, es veu que té poques ganes de fer feina aquest govern actual. Un error que no tardarem a veure reflectit en els resultats esportius i esper-li ho assegurem equivocant-me. Esper equivocant-me i que no baixin aquests bon resultats esportius que s'ha tengut aquests anys.

Sr. Conseller, per favor, no digui més que aquesta feina que s'ha fet des d'Eivissa durant sis anys era il·legal. Miri la Llei de l'esport, llegeixi l'article 11, les competències dels consells insulars, no només l'article 10. El que no sé si és il·legal, però sí immoral, és actuar en contra dels interessos esportius de les illes menors com fan vostès. Ara per ara, aquestes decisions que prenen així ho demostren o almenys sí que demostren el desconeixement que té que estam en una comunitat autònoma...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Ja acab, Sra. Presidenta.

... que la perspectiva que es té des de Mallorca moltes vegades no és la real i no es tenen en compte a l'hora de prendre decisions com estan les coses a les illes menors. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Palau. Sr. Cañellas, té la paraula.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri si no sabem com les illes menors no tenen l'ajuda del Govern que actualment, des d'aquesta conselleria, les illes menors tenen més ajudes que mai. Els números ho canten així. De fet, fins i tot el conveni que fins ara era de 70.000 euros, actualment el conveni del qual parlam és de 86.000 euros i s'ingressa directament, segons posa el conveni, a les delegacions d'Eivissa. És a dir, els comptes els maneja la delegació d'Eivissa i es poden dedicar a saber on gasten els doblers perquè elles tenen la titularitat del compte. El pagament és una cosa que s'ha retardat, sí, des del Govern, però com s'ha retardat tot. Estam en uns moments difícils, amb tensions a tresoreria bastant grosses i tot es retarda, no només aquests convenis. Si aquests doblers... els haguéssim hagut de passar al consell insular, hagués passat el mateix, també hagués estat tard, per què?, perquè és un problema de tresoreria, no és un problema d'intenció, no és un problema de ganes.

La proximitat és fins i tot major. Fins ara l'EBE, que és de qui depèn, tenia una persona a mitja jornada tant a l'illa d'Eivissa com a l'illa de Formentera, ara n'hem posat una a jornada completa a Eivissa i una a jornada completa a Formentera i això només perquè tinguin cura d'aquests tipus de convenis que tenim. O sigui, una persona enllaç directe amb la conselleria perquè enllaci, llavors perquè es cuidin i es mimin, com vostè diu.

Després, miri, l'EBE ha arribat a una sèrie d'acords amb la Universitat, amb centres metges, d'anàlisi, amb tipus de viatges, amb subvencions per a material, etc. Si no firm aquest conveni de la manera com l'hem firmat, la gent d'Eivissa no podria tenir dret a aquest tipus de subvencions, a aquest tipus de convenis als quals hem arribat. Crec que si els donam els doblers perquè ells ho gestionin localment i a sobre es poden beneficiar de tot el suport que els donam des de l'EBE, se'n beneficien. Això és el que hem cercat i així ho hem fet. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas.

I.4) Pregunta RGE núm. 12726/09, de l'Hble. Diputada Sra. María Luisa Morillas i Navarro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa "Recupera't en l'estiu".

La següent pregunta la formula la Sra. Maria Luisa Morillas. Té la paraula.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, mi pregunta va dirigida al Sr. Conseller de Educación y Cultura. La Conselleria de Educación y Cultura ha puesto en marcha este verano de manera experimental un programa pionero de refuerzo educativo dirigido a los alumnos y alumnas de primero y segundo de Educación Secundaria Obligatoria que tuviesen materias instrumentales pendientes en el mes de junio. Este programa ha nacido con el objetivo de luchar contra el fracaso escolar y el abandono prematuro del sistema educativo. ¿Qué valoración se ha hecho desde la Conselleria de Educación y Cultura de dicho programa?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Morillas. Té la paraula el conseller d'Educació.

EL CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, no repetiré el contingut del programa perquè l'ha posat damunt la taula clarament en aquesta cambra. He de dir que era una mesura pionera per evitar el fracàs escolar i l'abandonament primerenc i que s'ha duit a terme durant un mes i mig, des del 15 de juliol fins al 28 d'agost. Estam satisfets del programa perquè, evidentment, ha atès 625 alumnes de totes les illes en 13 centres ubicats a Palma, a les diferents ciutats més importants de les Illes Balears i en els quals hi han pogut anar alumnes de l'entorn tant si eren alumnes de centres públics com si eren de centres privats.

Els resultats veim que són bons perquè si els comparam amb els resultats d'aquells alumnes que no han tengut reforç en matèria de matemàtiques, de llengua castellana i de llengua catalana en relació amb el conjunt de les Illes tenim que en castellà el resultat d'aquests alumnes ha estat d'un 69% sobre un 56% allà on no han tengut, en català un 68% sobre un 59% allà on no han tengut, i en matemàtiques un 49% sobre un 41% on no han tengut. Crec que és una mesura que s'ha d'ampliar d'acord amb el ministeri i, per ventura, podrem, fins i tot, assessorar el ministeri d'aquesta mesura que hem fet pionera a les Illes Balears.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Vol l'autora de la pregunta incidir? No?

I.5) Pregunta RGE núm. 12728/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a trasllat dels jutjats de primera instància d'Eivissa.

Doncs passam a la següent. És la relativa a trasllat dels jutjats de primera instància d'Eivissa, que formula la Sra. Maria Torres. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquí, en diverses ocasions, hem tengut l'oportunitat de repassar quina és la situació dels jutjats d'Eivissa, l'evolució que ha tengut la seva situació i tots estam d'acord que hi ha hagut sempre unanimitat a coincidir que la situació, la resolució de la situació dels jutjats d'Eivissa, és una peça bàsica per solucionar i dur endavant, d'una manera definitiva, la transferència de les competències de Justícia. Fa pocs dies hem pogut veure a la premsa que hi ha hagut alguna novetat en aquest sentit d'evolucionar cap a la situació que a tots ens agradaria i que sembla ser, i per això la pregunta que avui formul aquí, sembla ser que, encara que sigui de manera temporal, es millorarà, es pal·liarà la situació dels treballadors dels jutjats d'Eivissa i dels usuaris dels jutjats d'Eivissa de cara a preparar el terreny, esperam, per al nou edifici que pensam que cada és més a prop.

Arran d'aquestes notícies, i per fer un poc de repàs de quina és la situació actual, li pregunto a la consellera d'Interior, Justícia i Innovació, quan està previst el trasllat dels jutjats de primera instància d'Eivissa a la nova seu a l'edifici del Cetus? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR, JUSTÍCIA I INNOVACIÓ (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com sap vostè molt bé a dia d'avui s'estan acabant, precisament, les obres de condicionament d'aquesta part de l'edifici del centre de transferència intermodal, anomenat Cetus, concretament la torre número 7 que és on s'han d'instal·lar provisionalment aquests quatre jutjats de primera instància d'Eivissa, el Registre Civil i, a més, l'oficina comuna de notificacions i embargaments de l'illa d'Eivissa. Es preveu que les obres d'adaptació d'aquest nou edifici estiguin enllestides a finals d'aquest mes o a principis del mes que ve i, per tant, la previsió és que la mudança es pugui realitzar a finals d'enguany, sempre en coordinació, com no pot ser d'una altra manera, amb el deganat d'Eivissa i amb els jutges i jutjats afectats.

Per tant, podríem dir que aquestes dependències judicials, en aquesta ubicació provisional, estaran enllestides a finals d'enguany i podrien obrir al públic a principis de l'any que ve. Voldria ressaltar el caràcter provisional d'aquest trasllat en tant que esperem poder comptar amb una seu definitiva dels nous jutjats d'Eivissa, d'aquest nou palau de justícia, que es té projectat, com vostè molt bé sap, a la Graduada i que, a més, a dia d'avui podem dir que estam convençuts que s'acceleraran el procediment de construcció d'aquest nou jutjat donat que el Pla general de Vila ha estat ja aprovat definitivament i, per tant, està en vigor i així, com deia, serà una realitat, esperem més prest que tard també la construcció d'aquests nous jutjats.

Quant a aquest trasllat provisional al qual vostè feia referència en la seva pregunta, dir també que això suposarà que s'alliberi espai als actuals jutjats d'Isidor Macabich perquè, a més, ens ha de permetre l'obertura del nou jutjat de violència de gènere que esperem, també, que funcioni a finals d'enguany. Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Vol fer ús de la paraula la Sra. Torres?

I.6) Pregunta RGE núm. 12723/09, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de destinar el 0,7% a cooperació per part del Consell de Mallorca.

Passam doncs a la següent pregunta. És la 12723/09, i ha estat rectificadada amb un escrit que és el 12731, és relativa al 0,7 i la formula el diputat Jaume Font. Té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, voldríem saber quina opinió li mereix a vostè, com a màxima responsable en temes d'afers socials, que el Consell de Mallorca no compleixi amb el 0,7% d'ajuda en cooperació amb el tercer món.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Sr. Font, segons la informació que nosaltres tenim del Consell Insular sí que compleix amb el 0,7%. Segons la Llei de cooperació al desenvolupament, l'article 40, estableix que hi ha d'haver un mínim d'un 0,7% dels fons propis dels pressuposts de la comunitat autònoma a la cooperació per al desenvolupament. Això entenem que és d'obligat compliment per al Govern, podria ser un referent legal per als ajuntaments i per als consells insulars i entenem que amb l'aportació d'1.028.000 euros, el Consell Insular aporta molt més que el 0,7% dels fons propis. Per tant, entenem que sí compleix amb la legislació vigent i amb la voluntat d'aquest 0,7%.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors consellers. Gràcies per la seva honradesa de parlar que podria ser un referent legal esperar a aplicar el 0,7% sobre els fons propis. Aquí va un poc la postura del Partit Popular, som a l'oposició, però des de l'oposició podem intentar fer propostes constructives perquè la demagògia de regidores i de regidors, de consellers i de conselleres a qualsevol dels 67 ajuntaments de les Illes Balears, a qualsevol dels quatre consells o al mateix parlament, per al control al Govern balear, siguem capaços amb una moció, que presentarem demà mateix, d'agafar com a referent legal els fons propis.

Sempre hi ha la discussió que empra el Partit Popular, el PSM, Esquerra Unida, el PSOE o Unió Mallorquina a distints debats d'ajuntaments que resulta que quan presenta un batle o batlessa del Partit Popular els seus pressuposts i diu jo pos el 0,7 del que són els ingressos propis, surt el fenomen de torn i diu no, no, vostè ha de donar el 0,7 de tot el seu pressupost. Doncs, fem una cosa bona des de l'oposició, i que és bona per a tots, aprovem una moció on quedi clar que el referent per aplicar el 0,7 és sobre els fons propis i no sobre el pressupost consolidat i s'acabarà la demagògia de persones que no tenen ni idea de benestar social, però que queda molt bé perquè ell és progressista quan diu que tu no compleixes el 0,7.

Si vostè agafa aquest referent estic d'acord que el compleix, però que ho compleixin els 67 ajuntaments, que sigui de fons propis i no del pressupost consolidat que, lògicament, pot venir d'ingressos de l'Estat, d'ingressos del consell, d'ingressos d'Europa o d'ingressos del Govern. Li presentarem aquesta moció i esper que la votin a favor.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sr. Font, pens que hi ha una llei, vostè pot presentar una moció, però hi ha una llei que estableix, com a mínim, el 0,7 dels fons propis efectivament és d'obligat compliment per al Govern, perquè és una llei del Govern, però és un referent. De totes formes si hi ha voluntat d'ajuntaments, de consells i del Govern de pujar aquest 0,7 no tenim perquè quedar-nos amb aquest mínim. Mentre vostè i jo parlem s'han mort tres nins a l'Àfrica Subsahariana per falta d'alimentació o per malalties curables; per tant, tot el que superi aquest 0,7 benvingut sigui, perquè davant aquesta injustícia i davant aquest drama humà res no és suficient. L'obligació és el 0,7 mínim, després hi ha la voluntat política de cada un dels municipis que tenen autonomia pressupostària i autonomia política per fer el que vulguin, igual que el consell insular que, en aquest cas, supera en molt el 0,7 dels fons propis.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

I.7) Pregunta RGE núm. 12719/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions per salvar les escoles de música.

Passam a la següent pregunta. És relativa a accions per salvar les escoles de música i la formula el Sr. Miquel Munar. Té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. La pregunta està ben clara, quina és la valoració que fa l'Hble. Conseller sobre el tema de les ajudes a les escoles de música?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Munar. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, en primer lloc crec que "salvar" és una paraula un poc ..., surt un poc de context, però bé, la respectam. Hem de dir que les escoles més que salvar-les, el que s'ha de fer és reconsiderar la seva funció sobretot de cara al reconeixement que han de tenir dins la societat, gràcies al valor que aporten dins aquesta societat. Donar força al treball que fan els professors, els alumnes, els pares que també moltes vegades hi col·laboren i també l'administració municipal, que sense dubte hi té molt a dir. Tenc algunes mesures que després li comentaré.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llinàs. Sr. Munar, té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Lament molt que aquesta paraula que vostè no accepta com adequada, "salvar", sigui la paraula de l'escandalosa xifra de 400 professors, de l'escandalosa xifra de 40 escoles de música i de l'escandalosa xifra de 6.000 familiars de 6.000 alumnes que el mes de març varen proposar a la seva conselleria un text, que jo li guard per si a vostè no li han passat, li han fet contraban de documents, aquí on sol·liciten, exactament, la paraula exacta és "salvar les escoles de música".

Miri, Sr. Conseller, un fals govern de progrés ha d'escoltar una oposició de sentit comú. Quan vostè se'n va a països que veritablement són progressistes com Holanda, com Suècia on entenen que l'educació no és només l'ensenyança obligatòria i on la música té un paper primordial, fan projectes perquè els pares tinguem possibilitats. Vostè vagi al bar del conservatori, al pàrquing del conservatori i veurà el lamentable estat de pares que perquè un fill seu estudiï fan quaranta quilòmetres, van i vénen. Tot això és perquè no hi ha una adequada resposta del Govern de progrés, perquè el Govern de progrés fa pactes, fa coses, fa frases, ara fa un programa pioner, els programes pioners no serveixen més que per a històries mediàtiques, és la política assentada sobre una realitat.

Els alumnes de Sant Llorenç, que amb aquest tren-tram amb una hora i tres quarts vendran a Palma, no tenen opció, i si les escoles de música, que paradoxalment són d'ajuntaments del Partit Popular, no existissin els alumnes d'aquesta comunitat no podrien fer una cosa tan important per a l'educació com és la música. Per tant, aquestes escoles, que fa dos anys no han ni tan sols convocat les ajudes de subvencions perquè sobrevisquin, fa dos anys, paradoxalment des que vostès governen, aquestes escoles moriran. Per tant, no és cap demagògia parlar de "salvar". "Salvar" és el que han dit ells en un comunicat del mes de març, 40 escoles, 6.000 famílies, 400 professors. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Munar. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, presidenta. Miri, si jo hagués de fer demagògia podria parlar de per què no es pagaren totes les subvencions que s'havien de fer el 2007. Per tant, no es varen pagar, s'havien gastat els doblers amb unes altres qüestions, també importants i necessàries, però no s'havia fet. Per tant, no havien cobrat.

El primer que vaig fer la setmana passada va ser signar les aportacions que s'han de fer per a subvencions de 241.000 euros i estan en aquests moments pendents de publicació i pendents d'un informe específic d'Hisenda. És una de les primeres coses que he signat, ja estan signades. Després, també tenim ganes de fer una jornada amb totes aquelles persones que intervenen en el tema de l'educació musical en el mes de desembre, possiblement a mitjans desembre, on analitzarem la situació no tan sols dels alumnes del Conservatori, en aquest cas que té les escoles municipals, sinó el professional i el superior.

Amb això li vull dir que si hem d'anar a cerca per què pagam enguany el del 2008 i el del 2009 és perquè en un moment determinat quan nosaltres vàrem arribar no vàrem trobar pagat el que haurien d'haver pagat el 2007. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i aldarull a la sala*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llinàs.

I.8) Pregunta RGE núm. 12722/09, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atur registrat a 30 de setembre del 2009.

Passam a la següent pregunta i és relativa a l'atur registrat a 30 de setembre del 2009. Formula la pregunta el Sr. Cristóbal Huguet. Té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Senyors membres del Govern. Són 72.116, per si algú no havia rebut aquesta informació, el nombre de persones inscrites a l'atur del Servei Públic d'Ocupació de les Illes Balears a finals de setembre. El que deman és, a quines causes atribueix el Govern aquesta important xifra d'aturats?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Aquest increment de la xifra d'atur i, evidentment, arribar a una xifra veritablement important, va molt lligat, i així és com s'analitzen les dades, a una reducció de la temporada turística. Bàsicament el màxim de nombre d'aturats, mentre a nivell de serveis a l'Estat l'increment de l'atur és al voltant d'un 3%, quan parlem aquí de serveis o d'hostaleria arribam a xifres veritablement importants al voltant del 28% o, fins i tot, el 43% de l'increment de l'atur en sectors molt concrets com és l'hostaleria.

Per tant, una pujada de l'atur lligada, en aquests moments i en el mes de setembre, a la reducció del temps de la temporada i molt lligada a la caiguda d'ocupació en hostaleria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Huguet, pot fer ús de la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sra. Presidenta. És obvi que conèixer, tenir informació i conèixer les causes és el primer camí, és el primer punt d'un camí per millorar açò. Li posaré uns exemples del contrari d'allò que acab de dir. Açò és la fotocòpia de la roda de premsa del ministeri amb relació a la comunicació dels aturats aquest final de setembre, és de dia 2 d'octubre, "*el paro baja -subtitulars- en construcción y en industria*". Sap què baixa en construcció i en indústria, rall d'Espanya? 1.921 persones. Sap què puja a la resta de sectors? 78.000. El titular, repetesc, "*baja en construcción y en industria*". El segon subtítol, "*baja en las comunidades autónomas*". Saben a les tres comunitats autònomes que baixa quant baixa? 2.630. Sap quant pugen a les altres catorze? 77.737. Tampoc no m'han agradat les seves declaracions, Sra. Consellera, quan diu que: "*Barceló también anuncia nuevas contrataciones a través de municipios y de empresas públicas*".

Sra. Consellera, reconèixer la realitat i actuar en favor de les empreses que aguanten i poden suportar la crisi, sense que aquestes empreses cobrin el que se'ls deu; reducció de l'activitat burocràtica, treure dels ajuntaments, dels consells, de les conselleries els expedients pendents de resoldre, mentre no hi hagi una convicció que només a través de les empreses privades es generarà ocupació estable nosaltres tendrem el creixement que tenim. Vull recordar que açò no és una notícia de finals de setembre o principis d'octubre, a mitjans del 2008 el nombre de persones afiliades a la Seguretat Social amb ocupació s'havia reduït més que el 2006, però és que juny, juliol, agost i setembre, la temporada turística, la xifra de persones d'alta a la Seguretat Social ha estat inferior als mateixos mesos, juny, juliol, agost i setembre del 2005.

Açò és irrecuperable en treballs com el Pla E que, permetin-me que ho digui, és un empatx d'obres que ni els ciutadans ni els ajuntament ni ningú no pot suportar i que, a més, té una durada mínima; i record que quan parl d'aquesta xifra, d'inferiors nombres de persones a la Seguretat Social que el 2005, hi ha encara moltes persones en aquestes feines i que, per

tant, suposen un increment en el nombre d'afiliats a la Seguretat Social, que acabarà ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies a vostè, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

La veritat és que no he entès res. Vegem, jo crec, no, no, no crec que faci cap gràcia açò. Primer, l'Estat fa una roda de premsa i diu el que troba. Nosaltres aquí hem dit d'una manera molt clara l'increment de l'atur d'on ve, i ve fonamentalment del sector de l'hostaleria per una escurçada de la temporada turística. També hauríem pogut dir, i no ho hem dit aquí, així com al sector de la construcció a nivell estatal l'atur ha baixat al 0,2%, aquí ha baixat un 2% l'atur en el sector de la construcció, un 2%. Així i tot això crec que no és ni tan sols rellevant.

El més important d'un increment de l'atur, el que veritablement ens preocupa, és en el sector de serveis, en comerç, en hostaleria, l'increment d'atur que suposa. En aquest sentit és aquest espai clau. En el sector de la construcció valorar en positiu que hem reduït l'atur, evidentment sempre ho és, però és molt més preocupant quina és la motivació del perquè creix l'atur.

Pla E. Jo, seriosament, crec que el Pla E per part de tots els alcaldes, siguin del color polític que siguin, ha estat una oportunitat de donar feina i de fer inversions, amb totes les dificultats, però són oportunitats que hem de posar en valor. Contractació d'aturats a través dels municipis i empreses públiques, una mesura que han fet moltes de les comunitats autònomes de diferent color polític i que suposa ajudar la gent, cobrar sou i alhora també rebaixar i donar opcions a la gent perquè entri en el sistema de prestacions.

Mesures extraordinàries, pal·liatives i estratègiques, als dos nivells, i els dos nivells es treballen des d'aquesta conselleria. I evidentment el primer repte que tenim en aquest espai és aconseguir el màxim de contractació temporal dins el sector serveis a favor d'aquesta comunitat autònoma, i açò són també estratègies que aquí tal vegada mai no havíem hagut de necessitar treballar i que en aquest moment tots els esforços són necessaris, però preocupa la reducció de la temporada turística, que afecta també als serveis, i en aquest sentit evidentment tots els esforços venguin d'on venguin, i aquí és on tenim l'atur...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló.

(Aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 12725/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a iniciatives d'investigació.

La següent pregunta és relativa a iniciatives d'investigació, que formula el Sr. Miquel Gascón. Té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, entenem que aquest govern està impulsant iniciatives d'investigació d'I+D+I que en un moment donat poden arribar a aconseguir un canvi en el model econòmic d'aquesta comunitat. Entenem també que en el camp sanitari són importants aquestes iniciatives, i per això voldríem saber, Sr. Conseller, quines iniciatives està duent a terme la Conselleria de Sanitat en aquest tema d'investigació en matèria sanitària.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com vostè molt bé diu, el sector salut és actualment un sector econòmicament molt important a les nostres illes; entre altres informacions aproximadament 25.000 persones treballen en el sector salut. Tothom sap que la recerca sanitària, a més d'aportar nous coneixements, fa que els nostres professionals estiguin més a l'aguait dels avanços científics i per tant millori la qualitat assistencial.

Entre les iniciatives que nosaltres duim ja està per exemple l'impuls dels biobancs, un a Son Dureta, un biobanc de tumors a Son Llàtzer i un biobanc de teixits pulmonars a través del CIBER; com una segona iniciativa és la creació del consorci de suport a la recerca biomèdica en xarxa, que entre altres coses es dedica a fer recerca en temes que no tenen interès comercial. També estam treballant per la creació d'un institut d'investigació sanitària que pugui estar acreditat a Son Espases i per tant rebre fons de recerca de fons estatals. I un quart punt és la presentació propera del primer pla estratègic d'investigació en salut de les Illes Balears. Una altra novetat són els convenis signats amb l'Institut Carlos III que fan referència a investigació en infermeria o a diversos projectes per establir personal investigador. També he de dir que enguany hem finançat 23 projectes competitiu d'investigació clínica i epidemiològica.

I una altra qüestió: la creació d'unitats de recerca a tots els hospitals que, entre altres coses, permetran amb l'acord signat amb Farmaindustria desenvolupar projectes de recerca. Els he de dir que enguany, abans de final d'any, arribaran 1.200.000 euros en base a aquest acord, i abans de l'any 2011, 4 milions d'euros per fer recerca en aquest aspecte.

Per tant crec que amb aquestes paraules queda patent el potencial de salut a l'àmbit d'investigació, que és un dels camps més competitiu que hi ha en aquesta comunitat autònoma, i estic dient més competitiu en resultats, en publicacions científiques, en troballes en aquest nivell. Per tant crec que des de la Conselleria de Salut hem de continuar treballant per promoure la recerca sanitària de la nostra comunitat i a més tot això són bones notícies també per a la nostra economia i són bones notícies per crear un pol de recerca entre la Universitat, el Parc Bit i Son Espases.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús...?, no?

I.10) Pregunta RGE núm. 12727/09, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estat dels aqüífers de les Illes.

Doncs passam a la següent pregunta, relativa a estat dels aqüífers de les Illes. La formula el Sr. Joan Boned. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Grimalt, fa dues setmanes, crec recordar, vaig tenir l'oportunitat de preguntar-li com estava la situació sobre les llicències de perforacions de nous pous. De resultat d'aquella pregunta va quedar clar que un cert descontrol sobre llicències de perforacions que es van autoritzant i sobretot sobre l'execució i el compliment de les condicions d'exploració afecten molt directament l'estat dels aqüífers de les nostres illes.

I com que casualment avui hem pogut comprovar com de sobte, al Grup Popular, li comencen a interessar algunes coses que quan governava li importaven més bé poc, com pot ser el 0,7, o la música, o coses així, idè abans que també li comenci a interessar el tema dels aqüífers li demanam si ens pot explicar, a tots, al Grup Socialista que li fa la pregunta i a la resta de diputats, en quin estat es troben aquests aqüífers de les nostres illes, que no fa gaire, fa uns anys, estaven desafortunadament sobreexplotats i extremadament salinitzats. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostè em demana com es troben els aqüífers a les Illes Balears. Jo crec que s'han de distingir dues qüestions diferents: una és l'estat quantitatiu, és a dir, com estan en aquests moments de reserves d'aigua, i segona és l'estat qualitatiu en relació a la qualitat de l'aigua que tenim en aquests moments emmagatzemada en els aqüífers.

Quantitativament la situació està en aquests moments bastant bé, la pluviometria d'aquests darrers anys, juntament amb la posada en marxa -crec que això no ho podem obviar- d'una sèrie de dessaladores que han fet que el volum d'extracció s'hagi reduït, han fet que hi hagi hagut una certa recuperació dels nivells dels aqüífers. No obstant això òbviament existeixen zones on es continuen extraient més recursos dels aconsellables i per tant serien aquestes les zones que en aquests moments presenten un estat més complicat. Les zones, per tant, en aquest moment en una situació de més risc quantitatiu, és a dir, de reserves d'aigua, serien badia d'Alcúdia, Campos, marina de Llevant i la zona d'Andratx i Calvià a Mallorca; Maó i Ciutadella a Menorca; i Sa Serra Grossa, el pla de Sant Antoni, la zona d'Es Canar i Sant Josep a Eivissa. No obstant això es preveu que amb els projectes de dessalació que hi ha en curs o previstos es resolguin aquests problemes. De fet alguns d'aquests aqüífers ja han millorat notablement des que hi ha dessaladores en funcionament, i s'han disminuït les extraccions.

Segons dades de setembre d'enguany, que evidentment ha estat un mes que ha plogut molt, els percentatges de les reserves en aquests moments són: Mallorca un 59% -l'any passat en el mateix temps estàvem a un 41-, Menorca un 43 -l'any passat estaven a un 38-, i Eivissa un 62, que l'any passat estaven a un 48. Per tant en aquests moments, tenint en compte que la temporada de pluges no ha fet més que començar, les reserves d'aigua estan francament bé.

Pel que fa al tema qualitatiu, aquest no és un tema que es resolgui tan fàcilment. Si hi ha hagut infiltracions d'aigua salada el grau de salinització anirà davallant d'una forma molt més lenta, i també hi ha el problema dels nitrats. Concretament en aquests moments hi ha una excessiva presència de salinitat a Palma, Calvià, Andratx, Alcúdia, marina de Llevant, Campos, Ciutadella i Serra Grossa, entre d'altres. La recuperació, com dic, serà més lenta, encara que sí que ja es comença a notar, sobretot en aquelles zones on, com deia abans, ha disminuït el grau d'extracció. Concretament les millores que s'han notat més han estat en Es Pont d'Inca, na Burgesa i a Campos, que Campos és, òbviament, perquè amb la crisi agrària que hi ha hagut en el municipi, l'extracció de pous també s'ha reduït d'una forma molt important.

Confiam que aquesta millora continuï quan les noves dessaladores que ara estan en construcció entrin en funcionament i quan la canonada que des de l'actual sistema hídic Palma-Alcúdia arribi a Manacor i Santanyí, evidentment els aqüífers continuaran millorant perquè el volum d'extracció serà menor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula?, no?

I.11) Pregunta RGE núm. 12495/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitats polítiques en relació amb el retard en la construcció del nou hospital ubicat a Son Espases.

Passam a la següent pregunta. És ajornada de la sessió anterior i és relativa a responsabilitats polítiques en relació amb el retard en la construcció del nou hospital ubicat a Son Espases, i la formula el Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President, aquesta és una pregunta ajornada de la setmana passada, on es va fer també una sèrie de preguntes al conseller de Sanitat sobre la qüestió important, molt rellevant, de Son Espases, que -i faré un poc de memòria perquè vostè no era diputat, ho va ser només un temps la passada legislatura en aquest parlament i no pot recordar el nivell d'efervescència que aquesta qüestió va tenir en aquest parlament. Aquí, quan tenen la majoria actual, el Govern, pareixen gent molt prudent, però quan estan a l'oposició els haurien de sentir, i si obríssim el *Llibre de Sessions* d'algunes coses que es digueren aquí o que digueren a la Sra. Castillo dins aquest parlament, que era la consellera, ens posaríem els pèls de punta. Aquí hi havia una oposició que no en passava una de cap manera. L'assumpte va anar gros: manifestacions, aldarulls, intentar aturar les obres..., fins i tot un frare "corito" va fer un exorcisme -ho record molt bé- per impedir que els mals esperits, representats per aquell govern, arribassin a entrar i a fer l'hospital de Son Espases. La cosa va anar així, va anar gros. Me'n record molt bé perquè els que estàvem en el govern en aquell moment ho vàrem viure amb preocupació i naturalment amb dificultat.

Ara ha sortit una sentència que diu que el procediment que s'havia seguit era un procediment molt ortodox, molt correcte, que s'havia fet com s'havia de fer, que la modificació del Pla general era un sistema millor que la declaració d'interès general, i que el solar adequat perquè no hi havia sòl urbà a bastament dins Palma per tenir un solar que permetés fer l'hospital.

A la vista de tot això i com a màxim representant del Govern i, en definitiva, de la majoria que hi ha dins el Govern, pensa vostè assumir qualque responsabilitat respecte de les coses que es digueren i a la demagògia que es va fer en aquestes mateixes bancades la passada legislatura?

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Jo em qued, de tot el que ha dit, em qued amb allò que quan governam som prudents, i crec que efectivament estam actuant amb total prudència, i ho vàrem fer..., quan jo vaig agafar l'acord de continuar el tema de l'hospital ja vaig dir en el seu moment que ho vaig fer per responsabilitat, ateses les circumstàncies de com me'l vaig trobar.

Vostè a la pregunta escrita em pareix que demanava a veure si fèiem comptes de demanar perdó per tota aquesta situació, i jo li vaig dir que efectivament en aquell moment jo vaig demanar disculpes perquè em veia obligat a haver de continuar construint un hospital a un lloc on nosaltres no l'haguéssim construït, i així ho he defensat durant aquests dos anys. Una vegada presa la decisió ho hem defensat davant els tribunals i ho hem defensat pertot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. No, es veu que no m'he explicat bé, jo em referia a la prudència dels diputats que té darrere vostè ara quan intervé el Govern actual, em referia a una qüestió ben distinta, però bé, ja està bé així.

Miri, jo crec que aquests és un dels grans errors que vostès varen cometre, i han encertat, efectivament, quan han rectificat, han encertat que se n'han adonat de la bondat d'aquest projecte, de la necessitat que s'acabàs aquest projecte i que aquest projecte vendrà a donar satisfacció a una necessitat primera, que és la millor atenció sanitària per als ciutadans de les Illes Balears, i vostè naturalment no demanarà disculpes, les demana per una cosa un poc absurda, que és per haver de fer una cosa que no li hagués agradat fer. Jo crec que aquest era un hospital completament necessari; es podrien discutir per ventura alguns aspectes concrets, però evidentment les Illes Balears mereixien un nou hospital de referència, un hospital en aquestes condicions.

Per tant jo l'anim que, ja que varen aturar aquest projecte, el varen tenir aturat uns mesos, varen posar molts d'entrebancs a la legislatura anterior, ara li donem agilitat, traguem endavant el projecte i expliquem els sobrecosts que s'estan produint amb aquestes obres. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Miri, la veritat és que ara vostès treuen pit en aquest tema i no en treien tant quan el Tribunal Suprem va emetre una mesura cautelar on deia que s'aturà la modificació del Pla general, i en aquell moment vaig haver de sortir jo des del Govern a dir que nosaltres el defensàrem perquè creïem que era una cosa que no es podia tornar enrere.

Efectivament, jo ho vaig fer, Sr. Fiol, per responsabilitat, i precisament pel tema sanitari, perquè aturar-ho quan ja s'havia començat significava perdre sis o set anys més. Però li repetesc, jo no ho hagués triat aquest lloc. Nosaltres defensàvem que s'hagués fet a un altre indret, i li vull recordar que això per moltes causes, perquè creim que efectivament no hi va haver unes alternatives serioses, creim que en aquell moment amb la contractació -vostè ho recordarà- hi va haver molts estira-i-afluixa, i creim que mai no sabrem quines restes arqueològiques hi havia damunt la part primera que vostès varen construir. Per tant nosaltres el que vàrem fer va ser efectivament dissenyar unes modificacions que creïem que tenien menys impacte i, a la vegada, hem fet unes modificacions que creim que donaran més servei a la ciutadania.

I estic amb vostè que tots hem de fer el possible perquè el més aviat possible, i valgui la redundància, els ciutadans i les ciutadanes tinguin aquest hospital de referència, que és molt important per a les Illes Balears. Amb aquesta idea faig feina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.12) Pregunta RGE núm. 12724/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'impacte de l'increment de l'IVA per a les Illes Balears.

La següent pregunta és relativa a l'impacte de l'increment de l'IVA per a les Illes Balears. La formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, ara li deman per una qüestió que preocupa extraordinàriament l'opinió pública. El president del Govern de l'Estat va enganar tots els ciutadans fa uns mesos quan va indicar que si s'apujaven els impostos només seria per als rics, per als que més tenen. Bé, naturalment això no ha estat vera i ara s'anuncia, i en els pressupostos d'enguany ve, una pujada d'impost generalista, com l'impost sobre el valor afegit, l'IVA, que afectarà pràcticament totes les butxaques, en definitiva.

Aquest anunci ha causat un gran impacte a l'opinió pública a les Illes Balears i molt especialment en el sector turístic, en el sector serveis, i avui mateix en els mitjans podem llegir: "*El tour operador Thomas Cook està muy asustado* -entre cometes- *con la subida del IVA al turismo*", és a dir, hi ha reaccions dins el sector que preocupen perquè s'ha venut ja el producte per a l'any que ve, la despesa, els contractes ja estan fets, i ara els costos es veuran incrementats amb l'increment d'aquest IVA.

Paral·lelament hi ha, per tant, una gran preocupació en els mitjans públics, econòmics, empresarials. Jo li vull demanar, Sr. President, si ha fet qualque gestió, si aconseguirem reduir l'IVA turístic, si aquestes mateixes notícies que expliquen que el secretari d'Estat Sr. Mesquida està fent intensíssimes gestions perquè no afecti aquest increment de l'IVA el sector turístic, si això és vera i, si és vera, pensa que aquestes gestions seran un èxit, aniran a bon port? I pot dir avui vostè, pot anunciar -tant de bo seria que fos així- que el sector turístic no patirà aquest increment que s'anuncia als pressupostos? Donarà suport vostè a una esmena que faci el Partit Popular a nivell nacional perquè això sigui així? Quin és el seu punt de vista sobre aquesta qüestió, per favor?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Efectivament des del Govern de l'Estat s'ha posat en marxa una sèrie d'iniciatives en relació a la part impositiva. És ver que s'està pujant l'IVA i és vera que també s'estan gravant les rendes de capital i que s'ha baixat l'impost de societats cinc punts, que afectarà moltes empreses de les Illes Balears.

Vostè em diu a veure si efectivament jo estic preocupat per la situació que afecta el sector turístic, i jo li he de dir que sí, que així ho he fet saber al secretari d'Estat, així ho he fet saber al ministre, i ahir precisament, en aquesta reunió que vostè diu dels majoristes de viatges, un dels representants de Turespaña va dir que s'estava fent feina per tal d'analitzar amb el Govern de l'Estat aquest tema. També he tengut ocasió de parlar-ne amb els empresaris, i atesa la contractació singular que té el sector turístic és un tema que ens preocupa i que per tant estam fent passes per veure si es pot solucionar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, l'ànim perquè aquesta preocupació es converteixi en ocupació, que facem alguna cosa, que impulsem de veres projectes per evitar que aquesta situació es produeixi. Aquesta és una situació molt delicada, molt delicada per al nostre món empresarial. Això ho sap vostè i n'és ben conscient. Estam immersos en una situació de greu crisi dins la nostra comunitat. No feim les coses que hauríem de fer, tenim un atur galopant, com es deia fa un moment. El nostre producte interior brut cau i els plans d'I+D+I

són molt lluny del que es diu dins aquesta cambra quan un intenta trepitjar la realitat i conèixer què és el que es fa realment.

I a més, com a rerafons, Sr. President, una crisi institucional que no sabem on ens durà ni on acabarà, complica encara més aquest escenari que ens pugui dur ja cap a una recuperació l'any que ve o l'altre.

L'anim, per tant, Sr. President, que prenguin algunes decisions que es podrien prendre i no es prenen: disminuir la despesa pública; impulsar vertaderes polítiques d'I+D+I; menys estudis d'investigació i més investigació vertadera productiva; alleugerar totes aquestes qüestions impositives en la mesura que vostè pugui i fer força davant Madrid, perquè fer veure que efectivament el nostre sector principal, la nostra principal indústria patirà aquest increment d'una forma molt específica i molt dolorosa, i això també pegarà damunt la nostra competitivitat i damunt les nostres possibilitats com a comunitat autònoma de sortir de la crisi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Fiol. Miri, crec que durant aquesta legislatura, i així ens ho diu el sector, independentment d'aquest tema de l'IVA que els preocupa, crec que des de feia molt temps no hi havia hagut tan bona coordinació amb un govern i un sector, ni s'havien posat tants temes en marxa com s'han posat en aquests moments. Li vull recordar el tema del Pla Renove, el qual són 213 milions d'euros d'inversió per millorar l'oferta turística i per donar feina a molta gent del sector de la construcció. Però a més hi ha hagut ajudes i pactes amb el tema del Pla de màrqueting, en temes de promoció. En definitiva, es treballa en el sector crec que de forma important.

Li vull recordar que també el Govern de l'Estat ha congelat les taxes aeroportuàries i a la vegada s'ha augmentat les bonificacions d'un 15 a un 30% a Canàries, a Balears i a Melilla; això també té importància dins el sector turístic. Li vull recordar, Sr. Fiol, que en el temps del Sr. Aznar aquestes taxes s'apujaren un 70% les de navegació i un cent per cent la resta, i que jo he intentat mirar les publicacions d'aquell moment i no vaig veure que vostès s'ocupassin molt de protestar per aquesta situació. Jo almenys, ja li dic, que ja ho he plantejat a Madrid i he dit que efectivament érem davant una situació de dificultat.

I li vull recordar, Sr. Fiol, que el Parc Bit en aquests moments es dedica a empreses d'innovació i a empreses d'investigació, i hem crescut moltíssim en empreses durant aquests dos anys. Li record que una de les darreres actuacions que hi va haver en el Parc Bit la darrera legislatura va ser posar-hi un col·legi privat, si no ho record malament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 12244/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política competencial del Govern pel que fa als abocats incontrolats.

I a continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que constitueix el debat de la Interpel·lació, presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la política competencial del Govern pel que fa als abocats incontrolats.

Per defensar-la, el Sr. Jaume Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, conseller de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, molt bon dia a tots.

Aquesta interpel·lació, conseller, intenta anar dins la mateixa línia que intentam, encara que el Sr. Boned diu, fa una estona, diu ara al PP li pega pel 0,7 i per les escoles de música; vostè dirà el que vulgui, però al PP li pega per una serietat a l'hora de fer política i demostra que des de l'oposició es poden fer feines serioses i mirar d'ajudar.

Fa molts pocs dies, Sr. Conseller, vostè també ha ajudat a això, es va arribar a un acord important en el Consell de Mallorca, amb la presidenta Armengol, la consellera Julve, els grups del BLOC i a iniciativa del Partit Popular d'una moció per donar solució al tema dels fangs, i jo crec que ha estat positiu que tots els partits polítics, en una situació de crisi, hem estat d'acord per resoldre un problema dels fangs; de la millor manera possible qui governi en el 2011 doncs assumeixi aquest tema com a un tema d'Estat i no faci ja més ximpleries. Això era el que jo intentava amb el 0,7 d'avui i vull intentar amb el tema d'enderrocs, d'aquests abocats incontrolats que tenim, que és un problema que hem patit tots, jo personalment puc imaginar el que vostè pateix en aquest sentit, sense ser en cap moment, i això és el més important de la meua intervenció, el responsable d'aquesta qüestió.

Però la pràctica de la feina del dia a dia, un moment donat els mitjans de comunicació, lògicament és fàcil anar al conseller de Medi Ambient, perquè com que medi ambient és tot, i li demanen al conseller de Medi Ambient: i vostè què farà per a això? Què cercam amb aquesta interpel·lació per fer una moció d'aquí a quinze dies que ens ajudi a no fer batalles polítiques que tanmateix no serveixen per a res ni resolen els problemes

per als ciutadans, en aquest cas que ens surten abocadors incontrolats a diversos llocs.

Davant aquesta qüestió, nosaltres volem que aquí es parli, es ralli i es xerri de què és una qüestió municipal, el primer de tot, i no sé si vostè amb aquesta interpel·lació em podrà donar o llevar raons. És a dir, nosaltres creim, des del Partit Popular, que aquesta és una responsabilitat municipal; és a dir, un ajuntament té, a través de la Llei de bases de règim local, totes les possibilitats per actuar com a una qüestió de disciplina urbanística quan a un terreny que hi ha un favor o hi ha ordi es tira una camionada d'enderrocs no és un tema mediambiental, és una infracció urbanística, la infracció urbanística no és quan s'aixeca una casa, hi ha moltes més coses. Si el Parlament de les Illes Balears a l'any 2009, quasi després de 27 anys que tenim la nostra autonomia, és capaç de marcar un marc on quedi clar què ha de fer cadascú, a part que ens puguem coordinar, és el que persegueix aquesta interpel·lació.

És ver que els ajuntaments, s'ha de dir també, amb la mateixa contundència que he dit de la seva responsabilitat, i no sé si ho compartirà o no, és ver que els ajuntaments no tenen, especialment aquells ajuntaments que puguin tenir 800, 900 fins a 8.000, 7.000 habitants, 10.000 i tot, la infraestructura, els doblers necessaris moltes vegades per poder actuar. I aquí és allà on entrem, on els quatre consells haurien de ser aquells que de qualque manera, subsidiàriament poguessin actuar en aquests casos. Tenc molt clar el que és urbà, tenc molt clar el que és rústic i tenc molt clar el que és espai natural protegit; entenc perfectament que dins rústic la Conselleria de Medi Ambient no hi té cap feina, entenc, i entenc que la feina és, com he dit, de l'ajuntament, més que després, si no actua, els consells, qualsevol dels quatre, subsidiàriament té l'obligació d'actuar.

I per això volem discutir això avui, perquè si estam d'acord amb això hem de ser capaços d'estar d'acord en redactar un document, que nosaltres entrarem demà, però que si vostès volen esmenar, des de qualsevol partit polític, estam disposats que s'esmeni, perquè hi hagi un document marc que per a sempre ens dugui a com hem d'actuar. Davant aquesta qüestió els ajuntaments tal vegada no poden actuar perquè els falten recursos, com he dit.

Per l'altra part, automàticament es diu a la Conselleria de Medi Ambient que actui; jo crec que la Conselleria de Medi Ambient, si és dins rústic no ha d'actuar, han d'actuar els consells, els de Formentera, el d'Eivissa, el de Menorca o el de Mallorca. Davant aquests distints casos, després hi ha un altre cas que pot ser que la infracció s'hagi produït dins espai natural protegit, que no deixaria l'ajuntament de tenir el seu expedient d'infracció urbanística i que no llevaria que la Conselleria de Medi Ambient pugui obrir un expedient perquè hi hagi una infracció que tenguí a veure amb un delictes mediambiental, que aquests sí que entenc que han d'anar tal vegada a la fiscalia de Medi Ambient, però aquells que no estan dins aquesta situació no han d'anar a la fiscalia de Medi Ambient. Jo vaig sofrir això a les meves carns i he anat ben alerta a fer aquesta demagògia durant aquests dos anys i quatre mesos, i vull intentar aportar qualque cosa perquè el nostre grup està convençut que és possible deixar de fer demagògia sobre una cosa que, a nivell de competències, és claríssima.

Dit això, que crec que no hauríem de tenir dificultats per almenys acotar aquest marc de responsabilitat, el dels ajuntaments; els consells hi van quan aquests ajuntaments no actuen, i la Conselleria de Medi Ambient, en tot cas, és dins espai natural protegit que pot actuar amb els ajuntaments, sempre i quan a ells també els tocaria actuar; dit això, hi ha una altra qüestió que és important, que és la crisi econòmica que tenim i un model -m'ha encantat, Sr. Conseller, quan vostè contestava al Sr. Boned avui sobre el tema dels aqüífers, m'ha encantat escoltar-li dir, amb normalitat, amb normalitat, i ara que les dessaladores entraran en funcionament encara millor, és a dir, i he mirat els tres companys meus, adversaris polítics del BLOC, i dic, com ha canviat aquesta gent, com ha canviat aquesta gent; és a dir, les dessaladores, les incineradores, avançam institucionalment aquí no tan sols quan governa el Partit Popular, sinó també quan governa el pacte, perquè segons quines coses que han estat demagògia, de les dessaladores, de les incineradores, van caient, van caient-, i vull que en caigui una altra, que és aquella que segons quins partits polítics defensaven la passada legislatura que això era responsabilitat del que vostè ara du, que és la competència mediambiental, i amb aquesta responsabilitat és com actuem.

Què passa? Que hi ha dues coses, per això he començat parlant dels fangs al principi, que en el seu moment, 1999, 2000, 2001, segurament els plans directors, per les majories que estaven conformades i perquè segurament a la societat hi havia coses que encara havia de descobrir, el Pla director de residus que es va fer en tema d'incineració, o el Pla director d'enderrocs, que també es va fer, eren els que s'havien de fer; però en aquest moment, que han passat nou anys, ens adonam que hi ha coses que tal vegada no les havíem d'haver fet d'aquella manera. Amb la qual cosa, què volem plantejar també dins aquesta interpel·lació? Que nosaltres creim que una tona d'enderrocs que se'n va a 60 euros o a 61 euros, la més cara de tota Europa -és ver que el *know how* que tenim per eliminar els enderrocs és també el millor de tota Europa-, però clar, un ciutadà no pot menjar cada dia gambes, si dina de gambes, sopa de gambes, berena de gambes i ho fa cada dia durant 365 anys, li surt car, no ho pot mantenir. I jo crec que tenim sobredimensionat el reciclatge final de tot això, que s'ha de fer, pel que ens costa, perquè la butxaca de les petites empreses, mitjanes o grans, o d'aquell home o d'aquella dona que fa una petita reforma d'una cuina, d'un saló, el que després ha de pagar per a l'eliminació aquesta és molt gros, li costa molts doblers; com que li costa molts doblers, resulta que posteriorment ens trobam que surten bunyols d'enderrocs per aquí i per allà deçà i és perquè tal vegada sobredimensionam el cost d'aquestes coses i hem de mirar d'anar a aquest cost, perquè aquest cost és real i s'ha de menester, però d'una forma pausada, tranquil·lament, i tal vegada inicialment hem d'invertir qualque duro en aquest assumpte.

Lògicament, jo entenc que no és el Govern qui l'ha d'invertir, hi ha els quatre consells; a Mallorca és un tema més específic, que distint a les altres tres illes, però ara que hi ha crisi, si volem ajudar que això s'arregli és el moment de mirar de trobar una solució. Jo, a través del Grup Popular, no tenim per què dir la nostra és la bona, en cap moment, ha de ser com això dels fangs, ha de ser la de tots que ha de ser la bona.

I aquesta és la interpel·lació, Sr. Conseller, jo crec que s'ha de definir si està d'acord o no amb què el marc d'actuació és el que he contat al principi i a veure si seríem capaços de mirar com podríem modificar, no és vostè, són els consells en aquest cas, en aquest cas el Consell de Mallorca, però crec que afecta perfectament, amb els nostres companys de Menorca, d'Eivissa i Formentera la passada legislatura teníem exactament el mateix problema, que tal vegada, encara que vostè no sigui el competent total i absolut, sí que vostè podria liderar en tot moment com podríem donar una solució i que deixàssim de tirar-nos els trastos pel cap en el tema d'enderrocs, que podria dur tal vegada un abaratiment de segons quins costos per a la gent els enderrocs, i que quedi clar qui ha d'actuar a cada moment.

Perquè tenc la sensació, tenc la sensació que el tema dels enderrocs és com una febre, que quan no hi ha massa cosa, cada tres o quatre mesos surt això dels enderrocs; vostè va anunciar a final d'any una sèrie de mesures, un tema de major control, però realment trob injust a més no poder que només sigui el Govern balear que ho faci, trob que s'ha d'exigir a les administracions competents que actuïn també en aquest tema, perquè si es deixa només a una institució aquest tema no l'arreglarem, en podem parlar, en podem fer política, però no ajudarem la gent.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Font, abans de res, li voldria agrair sincerament el to i l'esperit constructiu de la seva intervenció; primer, es coneix que vostè ha estat al cap davant de la conselleria i que coneix la problemàtica, i això es coneix amb les seves paraules. I també, crec que plantejar un tema mal de resoldre, un tema que afecta totes les institucions, plantejar-lo amb ganes de trobar solucions i amb ganes d'arribar a acords que puguin ser assumits per la majoria de forces polítiques és la manera correcta de plantejar un tema d'aquests, i no usant, com moltes vegades s'ha usat el tema dels enderrocs per fer politiqueta, que jo crec que no fa gens de favor al nostre país.

Efectivament, el tema dels enderrocs és un tema que afecta totes les institucions, hi ha competències dels ajuntaments, hi ha competències dels consells insulars, hi ha competències del Govern i crec que hem de reconèixer que el sistema no acaba de funcionar. Els abocaments incontrolats encara es produeixen i

s'han produït d'una forma massiva durant aquests darrers anys i les diferents administracions no hem estat capaces d'aturar això i la dispersió de competències entre les diferents administracions ha fet que, enlloc de cadascú agafar el seu bou per les banyes, ens haguem anat passant el mort uns als altres. Per tant, seria bo que totes les institucions, i sobretot els partits que representen, que són la majoria en aquest Parlament, i tant de bo que tots ens hi puguem sumar, siguem capaços de replantejar aquest tema i trobar una solució definitiva que estigui al marge de les alternances polítiques i que es pugui anar aplicant en diferents legislatures, perquè evidentment la resolució de temes com són els residus no és un problema d'un govern, i jo crec que no tenen colors polítics, sinó que són problemes que hem de resoldre tots els partits i per al bé de tots els ciutadans.

En relació amb els abocaments, bé, vostè, la pregunta plantejava abocadors incontrolats, abocadors incontrolats, per sort en aquest moment, el que són abocadors no n'hi ha, però sí que és obvi que hi ha molts d'abocaments incontrolats il·legals que en alguns casos tenen afecció greu mediambiental i que gairebé sempre tenen un impacte paisatgístic greu, que a una illa turística com la nostra crec que si ens plantejàvem ser pioners en el tema de residus, el que hem aconseguit, que és tenir residus escampats per tota l'illa, això no fa gens de bé al que hauria de ser el nostre objectiu com a destinació turística, que és tenir una illa neta i presentable de cara als nostres visitants.

Efectivament, vostè m'ha plantejat el problema; el problema és que hi ha diferents administracions que tenen competències en aquest tema. En línies generals, li puc dir que compartesc el seu plantejament; és necessari que hi hagi una delimitació clara de la competència a cada una de les institucions. Per exemple, en el tema de vehicles abandonats, consideram que és competència municipal; en relació amb els abocaments que no són a espais naturals protegits, també la competència municipal és important, però hem de reconèixer, i tots ho sabem, que molts ajuntaments no tenen capacitat per fer front a això i per això és important que la institució que ha de suplir els ajuntaments allà on no arriben, que són els consells insulars, també hi facin la seva feina.

Per tant, és important que els ajuntaments assumeixin la seva part de competència en tot aquest tema; és important que els consells hi ajudin. En molts casos la competència urbanística és molt important, perquè evidentment un abocament sempre és una infracció urbanística. I per altra banda, també és important que s'eviti que hi hagi temptacions de fer abocaments il·legals, i per això és molt important revisar la mecànica de què passa quan es produeix una obra. És a dir, és molt important que els ajuntaments, en aquest cas perquè són els que donen les llicències, col·laborin en el control de les obres i a articular un sistema que ningú se'n pugui escapar; és important que s'exigeixi la fiança a l'hora de donar el permís d'obra, és important que hi hagi un control urbanístic sobre les obres il·legals, que hi hagi un control del càlcul de volum de residus que genera una obra, que hi hagi una exigència d'acreditació del lliurament dels enderrocs al servei públic a l'hora de concedir el final d'obra; és a dir, tot el sistema l'hauríem d'anar tancant perquè no hi hagi opció a fer abocament il·legal.

Però també és evident que tal vegada ens haurem de plantejar alguns canvis també en el servei públic, evidentment això no em correspon a mi fer-ho, i al final és el consell insular qui s'ho ha de plantejar, però tenim un servei públic que és car i que no convida a acudir-hi. Per tant, alguna cosa també s'haurà de fer en aquest sentit, perquè al final, com més residus hi vagin també més es podrà abaratir el preu.

En qualsevol cas és fonamental que les institucions implicades i els diferents partits polítics ens assegum i intentem trobar una solució definitiva a aquest tema, perquè llavors ens trobam..., és cert que s'ha incrementat la vigilància, és cert que s'ha incrementat progressivament el nombre de denúncies, no tal sols aquesta legislatura sinó també la passada, i jo aquí ho vull reconèixer; nosaltres passàrem, és a dir, la Conselleria de Medi Ambient ha passat de tramitar 91 denúncies l'any 2001 a tramitar-ne 782 l'any passat; per tant hi ha hagut un increment molt important que s'ha anat fent progressivament independentment de legislatures; vostè va acabar la legislatura amb 444 denúncies; nosaltres l'any passat en vàrem tramitar, com he dit, 782, i evidentment el que hem fet ha estat col·lapsar el Servei de Residus. És a dir, a un servei que estava preparat per tramitar un centenar de denúncies, en aquests moments n'hi entren quasi 800 anuals i evidentment per això el Servei de Residus que tenim en aquest moment no dóna l'abast, quant i més que es tracta d'expedients complexos, les sancions són importants, per tant de cada vegada més els particulars afectats fan intervenir advocats, esgoten les possibilitats de recursos, i això complica extraordinàriament uns expedients en els quals moltes vegades la conselleria no té excessiu marge, perquè disposa d'una seixantena d'agents de medi ambient per tota l'activitat de la conselleria. Evidentment la col·laboració de les policies locals, la col·laboració dels zeladors d'urbanisme del consell seria fonamental, i per altra banda també, per exemple en els casos dels vehicles, qui té els depòsits municipals, qui té la potestat de declarar un vehicle fora d'ús com a vehicle abandonat són els ajuntaments, i per tant és important que tots assumeixin la seva part de responsabilitat i de competència en aquests temes.

Nosaltres estarem atents i col·laboradors amb la proposta que ens presenti de cara a la moció, i ens agradaria que aquest no fos un tema de colors polítics sinó que tots els partits miràssim de definir un sistema que funcioni, perquè és evident que el que tenim actualment no acaba de funcionar, on cadascú assumís la seva part de responsabilitat i on entre tots fóssim capaços d'evitar els abocaments incontrolats, perquè estan fent una mal extraordinari a la nostra imatge com a destinació turística i al final a la nostra competitivitat com a economia i al benestar dels nostres ciutadans.

Per tant no estam parlant d'un problema menor, estam parlant d'un problema important perquè la presència d'abocaments incontrolats a molts de punts de l'illa ens fa molt de mal com a imatge que podem donar als nostres visitants, i evidentment també fa un mal al medi ambient, especialment quan aquests abocaments es produeixen a zones protegides on a nosaltres ens agradaria poder-nos centrar. Nosaltres pensam que ens hem de centrar en aquells abocaments que tenen repercussions mediambientals greus, i que els temes més de disciplina urbanística o els temes més de control d'un residu de construcció estiguessin més repartits i més compartits entre les diferents administracions. Pensam que és l'única manera de

resoldre aquest tema i que si som capaços d'entre tots redefinir com ha de funcionar tota la gestió dels residus de construcció haurem fet un bon servei a aquesta terra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Per fixar posicions volen intervenir? Per part del Grup Mixt no. Pel BLOC per Mallorca el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, Sr. Conseller, entenem que la seva intervenció ha estat aclaridora respecte del que és l'objecte de la interpel·lació, que era la distribució competencial. Ens queda clar que hi ha moltes administracions implicades en funció de qui sigui el possible infractor, en funció de quin sigui el fet concret sobre el qual s'ha d'actuar; en funció de la magnitud de la infracció, és a dir, si l'impacte ambiental és greu o no és greu; en funció de si hi ha un possible delictes ecològic, en funció de si és en sòl rústic, no és en sòl rústic, o si és sobre un espai natural protegit. Són distintes les administracions que han d'actuar i de diferent manera.

També ens ha quedat clar, en qualsevol cas, que tant els ajuntaments com els consells insulars com el Govern a través de la Conselleria de Medi Ambient, com altres instàncies, com pugui ser en un moment determinat el SEPRONA o la Fiscalia, han d'actuar i que totes elles han de ser vigilants, han de ser diligents per evitar el greu impacte que els abocadors o abocaments, per utilitzar la terminologia del conseller, tenen. Han de ser diligents però entenem que amb una clara delimitació, com deia el conseller, de les funcions de cadascú.

Nosaltres ens volem sumar a l'esperit constructiu del proposant i que ja ha ressaltat el conseller. Volem ser part de la solució, però quedam a l'espera de com es concreta el debat d'avui en una moció que arribarà suposam d'aquí a 15 dies a aquest plenari.

En qualsevol cas sí que ens preocupa la situació dels abocaments. Nosaltres estam satisfets de sentir dir que no hi ha abocadors, o que no existeixen abocadors, amb aquesta distinció que fa entre abocadors il·legals i abocaments, però no voldríem que es transmetés la idea que tot està solucionat, i en aquest sentit també agraïm la sinceritat del conseller quan ha dit que és un problema difícil i que és un problema d'un gran impacte, a més amb una incidència negativa sobre la nostra imatge turística i fins i tot sobre el benestar de la població resident. Entenem també les dificultats que ha exposat respecte del col·lapse dels serveis de residus.

Voldria comentar algun aspecte que ha estat d'actualitat recentment en el cas de Mallorca. Ja fa alguns anys d'ençà que s'ha establert aquest sistema de servei públic insularitzat de gestió de residus a través de la concessió que fa el Consell de Mallorca a l'empresa Mac Insular, i les dades de què nosaltres disposam indiquen que es tracten menys tones d'enderroc de les previstes, i no perquè hagi baixat el volum de construcció d'aquests darrers anys; ha baixat, en qualsevol cas, el darrer any a causa de la crisi, però no durant aquests anys que du en marxa el sistema de Mac Insular, i per tant si el volum de tones d'enderroc que van a les plantes no és el previst és que van a parar allà on teoria no haurien d'anar a parar, i se suposa que són aquests enderroc que van a pedreres, a voreres de camí, a finques diverses.

Tant és així, la situació està fora de control, que ara fa un mes, segons informacions de premsa, la Conselleria de Medi Ambient, el Consell de Mallorca i la patronal varen declarar la guerra -que és un titular de premsa que varem llegir fa poc- varen declarar la guerra als abocaments fora de control. Les xifres són molt preocupants, però hi ha una cosa d'aquesta informació que ens va semblar especialment greu, que és que fossin les administracions públiques les que moltes vegades sembla que no compleixen. Aquesta mateixa informació deia que el Pla E, el famós Pla E, no s'està traduint en l'augment que s'hauria d'esperar a les plantes de tractament d'enderroc, i la mateixa conselleria, segons varem poder llegir, tenia constància que moltes de les obres que ara s'estan abocant pel territori procedeixen d'obres del Pla E, i això ens sembla molt preocupant.

A part d'aquestes qüestions genèriques, i en el temps que ens queda, hi ha algunes situacions concretes i localitzades en el mapa que ens preocupen. Com que tenc poc temps i en són tota una sèrie, no les podré esmentar o no hi podré aprofundir. Nosaltres volem creure quan diu que no hi ha abocadors il·legals i que s'han de dir abocaments il·legals, però en qualsevol cas, com li dic, hi ha alguns punts del mapa que ens agradaria veure amb una millor situació ambiental. Podem posar un exemple del municipi de procedència del conseller, no perquè sigui el municipi de procedència del conseller sinó perquè ha estat objecte de denúncia recent per part del nostre grup municipal a Manacor, que és la situació al voltant del puig d'en Móra, a la Serra de Llodrà de Manacor, una situació complicada en què durant molts d'anys hi ha hagut abocaments incontrolats, en què hi ha graveres que sembla que no tenen tots els papers o que es troben en situació de legalitat dubtosa, i encara s'hi volen abocar terres contaminades procedents d'espais degradats. Nosaltres li demanaríem en aquest sentit una actuació amb l'objectiu d'una vertadera revalorització paisatgística d'aquesta zona.

Un altre topònim -em queden 15 segons- un altre topònim que ens preocupa és el de Biniatria, la central d'Es Murterar, on se situa l'abocador de cedres de la central. Sabem que aquest compta amb els papers, per dir-ho així, amb totes les autoritzacions que li corresponen, però per a nosaltres és una zona delicada, és la més important zona humida a Mallorca, una zona ja envoltada de centrals elèctriques, de polígons, etc., i una zona a la qual la nostra opinió és que no està prou avaluat, potser, quin pugui ser l'impacte d'aquest abocador de cendres.

Ens preocupen altres llocs -no tenc temps: S'Estret d'Andratx, Can Set de Llucmajor...-, però supòs que no hi podem entrar, i el tema de la interpel·lació i de la moció és de la política competencial. En qualsevol cas vull constatar que la situació ens preocupa, que s'avança en el bon camí però que hi ha necessitat de no baixar la guàrdia.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Garcías.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, jo crec que hem de donar en primer lloc l'enhorabona i la benvinguda a les paraules del portaveu del Partit Popular en el sentit de presentar una interpel·lació no només en positiu sinó amb la reflexió que només amb la corresponsabilitat i amb la responsabilitat de totes les institucions -jo hi afegiria que no només en aquest tema sinó en tots- és una de les maneres amb les quals podem donar llum i sortida a aqueixa greu crisi i a aqueixa situació que pateix aquesta comunitat.

Ha quedat clar per les diferents intervencions, en primer lloc, com deia, per part de l'interpel·lant com després per part del conseller, l'establiment de qui té les competències, com les té, com les ha d'executar. És un dels temes jo diria que més regulats, que estan més clars, però paradoxalment és un dels que més s'incompleixen, i m'explicaré. Tenim tots, totes les administracions, l'objectiu compartit des del principi, perquè a més els temes mediambientals han estat vigents des de fa molta estona a totes les institucions, els objectius de reduir, reciclar, reutilitzar, i a la construcció més que a un altre. Però sí que es dóna la circumstància que amb unes tarifes, amb uns costos de tractament d'aquests residus com els que s'estan aplicant en aquests moments es dóna precisament aquesta paradoxa, que qüestions de petites reformes, de millores i rehabilitacions d'habitatges, de petites obres que són moltes de les que en aquest moment s'estan fent, per la qüestió precisament dels recursos no estan seguint els tràmits que haurien de seguir.

Per altra banda el portaveu del BLOC explicava la notícia recentment apareguda del tema i la problemàtica del concessionari del tractament d'aquests residus. És obvi que igual que els ajuntaments han patit i pateixen en aquest moment una greu disminució dels ingressos bàsicament per llicències d'obres, per la mateixa extensió tota la cadena se'n veu afectada.

Aleshores, explicat aquest marc, no repetiré totes les qüestions referides a la normativa i l'assumpció de responsabilitats públiques per part de cada un, però sí que convé parlar no només de responsabilitat sinó de corresponsabilitat, i en aquest cas -ho ha dit també el conseller- en els nou primers mesos d'enguany ja s'han rebut un total de 283 denúncies, i moltes d'aquestes són competència i han derivat cap als ajuntaments, perquè tal com marca la Llei de residus és competència del batle imposar aquestes sancions, i això crea un problema més a afegir, perquè ja sabem que en els pobles encara és més difícilós haver d'aplicar unes sancions que moltes vegades vénen donades per situacions que tenen la seva pròpia explicació.

Sí que per a la resta de casos correspon a la Conselleria de Medi Ambient l'obertura d'un expedient i l'eventual imposició sancionadora, i actualment en té 61 en tramitació. Per tant està clara, jo crec, per les intervencions que hi ha hagut dels diferents portaveus, sobretot per l'interpel·lant i per les explicacions del conseller, la voluntat de tots d'empènyer en la direcció de corregir aquestes situacions, i jo crec que a la moció, que esper que sigui totalment en aquesta direcció i que tinguem oportunitat de contrastar i de parlar amb temps suficient, no hora per hora en el plenari, podem arribar realment a conclusions positives i que beneficiïn i que duguin a la situació desitjada per totes les parts.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, avui és d'aquells dies que així com passa el temps dius, mira, idò val la pena lluitar, i sobretot haver sofert i haver après coses en aquesta vida; val la pena lluitar perquè tots coincidim que ens falta coordinar-nos i que no depèn dels diputats i les diputades d'aquesta cambra, sinó del que és el cos democràtic d'aquesta terra que són les distintes institucions, i lògicament també els seus poders derivats.

Per altre costat és un tema molt important, molt important, però som els que som aquí dins. L'atenció està en el pacte del consell aquí a fora, que és normal, també, és el dia a dia, però quan puguem parlar un dia que hi hagi un problema, si podem esbrinar i treure el document que jo esper que puguem arribar a consensuar, haurem guanyat moltíssim, perquè llevarem problemes a la consellera o al conseller que hi hagi en aquell moment i haurem guanyat molt.

Estic d'acord en allò dels abocaments, no abocadors, totalment i absolutament, amb la feina que ens ha duit eliminar els abocadors, la lluita que tenim i la feina que també s'està fent a les altres illes, és a dir, tots aquests problemes, hi estic d'acord, i estic content que el conseller vulgui agafar el bou per les banyes en aquest sentit.

I tenc clar també allò dels residus perillosos, que potser no m'hi he pogut estendre massa i jo li agraeisc la seva intervenció. Tenc clar que el Govern té aqueixa competència, i m'agradaria, si arribam a un acord que els plantejaré com potser podria ser i estic disposat a canviar-lo, és que també siguem capaços de pensar que els residus perillosos, és a dir, els sòls contaminats, que és un altre problema que tenim greu, hem de mirar de donar una solució tots amb responsabilitat i sentit de país de com ho hem de fer -he dit sempre país, jo, Sr. Llauger. Escoltin, és molt important, perquè si nosaltres tenim 10 tones de terra contaminada i l'hem de dur a França o l'hem de dur a Alemanya o Anglaterra, no hi ha sistema que aguantí 6 milions d'euros, 4 milions d'euro per descontaminar tot això; en canvi aqueixes coses ben col·locades i en daus, així com toca, ben estudiat entre tots i que no ens facem guerra, que no pot contaminar res, ni aqüífers ni res, si hi donàssim una solució aquí nosaltres podríem ser pioners de compliment de la Directiva de residus perillosos en base al que feim després amb els residus. És a dir, el tema de Majòrica, el tema d'aquell abocador que va sortir que hi havia PCB, és a dir, totes aqueixes coses només qui ho sofreix, aquest senyor ara i vostès que donen suport a aquest senyor, és capaç de donar-hi solució. Si poguéssim també mirar com podem fer això, jo hi estic disposat, nosaltres hi estam disposats, perquè maldecap a l'Ajuntament de Manacor, a la conselleria..., no hi ha dret i, clar, tothom opina, després, però ningú no sap, això que deia el Sr. Garcías tan clar, que estan tan ben delimitades però després, mira, *a río revuelto ganancia de pescadores*, i jo com que crec que és un tema cabdal, i sobretot que marca qui ha entrar en el segle XXI i qui no ha entrat en el segle XXI en un tema tan important com el tema mediambiental, valdria la pena.

El Sr. Llauger crec que ha tocat un tema importantíssim, que és el tema de les cendres d'Es Murterar, importantíssim. El conec perfectament, respir devora; a mi ja no em preocupa tant la zona humida, que em preocupa; em preocupa potser més el tema dels aqüífers en aquesta qüestió, i és vera, ho ha dit vostè molt bé, té tots els papers i no és un problema..., tal, però jo crec que això és un dels altres canvis que serà important. Supòs que ENDESA i GESA s'enfadaran del que diré però, clar, el problema és per emprar carbó; si hi hagués gas natural i aquí som capaços de fer un canvi, quasi quasi complim amb Kyoto, només canviant Es Murterar. És increïble això, però això és així, i se'ns acaba el problema aqueix, amb la qual cosa creim que estam en un moment en què l'emergència de la crisi fa la gent més serena i més responsable, i que potser hem de saber aprofitar les diputades i els diputats de tots els partits polítics en aquesta cambra.

Quan em diuen -que em deia el Sr. Garcías- com serà aquesta moció, pot ser com vulguin, pot ser tant que encarreguem un acord al Govern que en un espai de 60 dies, 90 dies, ens prepari un document marc que tots acordem i respectem i a partir que hi hagi un abocament actuem en base a aquest document, com que dins una comissió es creí una ponència, però que també en 90 dies, 100 dies, ha de donar una solució. M'és igual. Tenc per presentar-la, em pareix, fins demà al migdia, les mocions conseqüència d'interpel·lacions, no ho sé..., o dos dies, bé, el lletrat m'ho dirà, sé que hi ha poc temps, però m'és igual. És a dir, no tenim per què el Partit Popular marcar exactament com ha de ser, perquè una cosa em queda clara, tots pensam igual avui en això de qui és la competència, però si donam aquesta passa, maldament no ens escoltin massa

mitjans de comunicació, m'és igual, vostès, jo, el Grup Popular serà feliç d'haver aportat qualque cosa important a aquesta terra, i amb poques setmanes haurem ajudat a resoldre, a posar la primera passa en el tema dels fangs, i miri, i una vegada que ha passat un temps, a donar una solució al tema dels enderrocats o dels abocaments.

I acab, la prova més clara són les paraules que ha dit el conseller, diu: una mitjana de denúncies de 750, 800 denúncies a l'any. Estic convençut que d'aquestes 700, 800 denúncies, el 95% no són del Govern balear, les hauria de tramitar una altra gent; només que això anàs allà no embussàriem i el govern podria fer feina, perquè el govern, a part dels espais naturals protegits, té el tema dels residus que és tela marinera.

Amb la qual cosa, si els pareix, quan acabi aquesta interpel·lació, si volen que amb trenta segons ens posem d'acord amb com hauria de ser elaborar aquest document, perquè tots puguem arribar a port, el Partit Popular hi està disposat.

Moltíssimes gràcies.

(Petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. En torn de contrarèplica, el Sr. Grimalt té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, crec que en relació amb la moció, tots, l'avantatge que hauria de tenir la decisió que tinguem, és que tots o a ser possible tots els partits de la cambra hi participem i hi estiguem d'acord, per tant crec que ha de ser una fórmula que garanteixi que tots els partits, tant el govern com l'oposició hi puguin dir la seva i entre tots pactem una solució que vagi més enllà d'una legislatura concreta, perquè crec que no és un problema d'una legislatura concreta, sinó que és un problema que ens continuarem trobant a properes legislatures i llavors qui sap qui hi haurà en aquest lloc.

En relació amb les terres contaminades, que n'hem parlat, evidentment, en aquests moments, per exemple, l'Ajuntament de Manacor té un problema i és que té un solar que està ple de terres contaminades i que aquestes terres contaminades estaria bé, seria bo que se'n anassin a un lloc adequat i que no estiguessin envoltats de sòl urbà i envoltats de finques on hi viu gent. Per tant, seria bo que Mallorca tengués un abocador de terres contaminades, perquè evidentment si la solució és dur-les a la península o dur-les a l'estranger, els costos faran que difícilment mai no descontaminem solars, descontaminem terrenys, i evidentment això és inviable.

On ha de ser? Jo no sé, és a dir, des de la conselleria no hem dit mai que hagi de ser a Manacor, mai; va sortir a mitjans de comunicació que es parlava de l'opció i que una empresa havia presentat una proposta, però aquesta proposta no ha estat autoritzada per la conselleria, i en qualsevol cas, tal vegada, això és una cosa que evidentment també és d'aquestes decisions en certa manera de país, però tal vegada s'hauria d'aprofitar l'abocador de les cendres de Son Reus o trobar un lloc que ja faci aquesta funció i evitar tenir a diferents llocs de Mallorca abocadors d'aquest tipus.

En relació amb els abocaments, efectivament, dic i defens que en aquests moments no hi ha abocadors il·legals, el que sí hi ha són abocadors il·legals a pedreres, tal vegada fins i tot a qualque cas a qualque antic abocador, i això evidentment és greu; ben igual que és greu qualsevol tipus d'abocament il·legal. Els abocadors, els antics abocadors s'estan restaurant; nosaltres ben aviat començarem la restauració de l'abocador de l'Ermita, que crec que ja finalitza la tramitació administrativa i aviat es farà efectiu; és en marxa també la restauració de l'abocador de Capdepera; el de l'abocador de l'estret d'Andratx. Hem aconseguit finançament per part de l'Estat per restaurar aquests antics abocadors, però evidentment no aclarim massa, no avançam massa restaurant antics abocadors, que eren una cinquantena a tota Mallorca, si ens apareixen petits abocaments escampats per tota l'illa. Per tant, crec que hem de trobar una solució a aquest tema.

Nosaltres, per la nostra banda, ja hi hem fet feina, hem parlat amb la Delegació del Govern i amb el SEPRONA per intentar incrementar la vigilància. A Madrid el SEPRONA va desplegar un operatiu molt gros per trobar *in fraganti* els que realitzen els abocaments i la veritat és que va tenir un efecte dissuasiu important; fem feina perquè aquí es faci el mateix.

Vull agrair també públicament al SEPRONA la seva col·laboració, perquè en aquests moments un nombre molt important de les denúncies ens arriben d'ells.

També hem tengut reunions amb el consell insular per tal d'intentar treballar conjuntament per reduir l'incompliment del Pla director. Hem remès, fa aproximadament un mes, una carta als ajuntaments recordant-los les seves obligacions en relació amb aquest tema. I també hem pegat un toc d'atenció a totes les institucions perquè vetllem per al compliment estricte pel que fa a les obres públiques, nosaltres hem de donar llum i per tant hem de vetllar perquè els adjudicataris de les obres públiques donin exemple, compleixin estrictament les seves obligacions.

Però, en qualsevol cas, la solució passa, per una banda, per aclarir qui és la competència de cadascú, qui ha de fer cada cosa, i per l'altra banda, segurament també per revisar el sistema actual de gestió d'enderrocats, a fi de fer-lo més assumible per a les empreses i els particulars quan vulguin fer una obra, perquè en aquests moments de crisi els costos són molt importants, i també crec que hem de ser sensibles a aquest tema. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

Passam ara al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 4839/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport al món del cavall.

I en primer lloc, debatrem la RGE núm. 4839, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport al món del cavall.

Per defensar-la, té la paraula el Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, abans de començar, m'agradaria dir que no sé si és el títol més adequat o no, sobretot per la interpretació que se li pugui donar. Aquí quan nosaltres presentam aquesta proposició no de llei i titulam suport al món del cavall, ho fem referit a tot el benestar i a totes les coses positives que pot donar aquest món per a la nostra comunitat. És una proposició no de llei en positiu que consta de cinc punts.

Es demana en el primer punt, encomanar un estudi a la Universitat de les Illes Balears que analitzi la incidència del món del cavall a les Illes Balears. Crec que és important que tots tinguem constància i que sapiguem la gran importància que té el món del cavall i la repercussió que té a la nostra comunitat.

En el punt número 2 es demana a la Conselleria d'Agricultura que es creï una secció dins la pròpia estructura dedicada al món del cavall, no només que es creï sinó també que hi hagi pressupost suficient.

El punt número 3, jo crec que és molt important, es demana un finançament estable al món del cavall. És un tema bàsicament econòmic, és un tema bàsicament avui també de subsistència d'aquest sector.

En el punt número 4 es demana que, juntament amb els consells insulars, amb els distints consells insulars, es faci un estudi de la viabilitat d'un centre d'entrenament a cada una de les illes.

I el punt número 5, que també és molt important, que el Parlament demana que es facin les gestions, que demana al Govern que es facin les gestions amb el Govern central per tal que les carreres de trotó tinguin igual tractament publicitari i financer que les carreres de galop a nivell nacional.

Intentaré explicar punt per punt quines són aquestes propostes i a què fan referència.

Quan parlem d'aquest món i parlem del món del cavall a distintes illes, parlem del món econòmic, parlem de llocs de feina, de moltíssims de llocs de feina; moltíssimes persones avui ja es dediquen, com a cuidadors, com a ferradors, també com a agricultors a aquest sector; és un sector que mou moltíssims de llocs de feina a la nostra comunitat. I avui, com no podia ser d'una altra manera, també perd molta gent que estava col·locada, molta gent que tenia un lloc de feina, avui, a causa de la crisi econòmica, també el perd. Un món que no hem estat capaços d'explotar, però que també té un gran contingut dins el sector turístic; hem de pensar que a països com França el món del trot, fins i tot té molta més repercussió que el món del futbol. Podria ser també una sortida al món turístic per intentar allargar les temporades turístiques. Però també m'agradaria, i a més en som coneixedor, que hi ha moltes persones avui de França, Alemanya i de molts països del nord que demanen poder en aquest els cavalls aquí a la nostra illa, pel clima i per una sèrie de condicions, per poder hivernar aquí, a la nostra comunitat.

Tot això, al final, no només parlem d'esport nacional, no només parlem d'oci i d'esport, sinó que parlem d'economia. Hem de pensar que el 20%, escoltau bé, el 20% dels criadors de l'Estat espanyol estan ubicats a la nostra comunitat. Som la comunitat, però també diria com a país, som el país amb més cavalls per nombre d'habitants, i ens hem comparat amb Normandia, Irlanda, etcètera, països que també tenen moltíssim d'arrelament en el món del cavall, i nosaltres som, en aquest cas per metre quadrat, els que tenim més cavalls.

El tema de la crisi, si no som capaços de prendre iniciatives i d'aprovar qualche mesura d'aquestes que hem presentat avui, jo m'atreveria a dir que és en perill, esports de tradició i en aquest cas com puguin ser el món dels trotons està en perill, ens podríem trobar que en pocs mesos qualche hipòdrom de Mallorca o de la resta d'illes es tancàs.

Nosaltres pensam que les coses han de canviar, nosaltres pensam que les institucions han de fer la seva feina i que, en aquest cas, són les federacions que han de tenir les competències per poder gestionar aquest món del trot, ho fan molt millors i, a més, amb molts manco recursos. Nosaltres pensam que s'hauria de crear un estament, un consorci, la figura que vostès convenguin, perquè realment fóssim capaços de gestionar amb propietat aquest món, sobretot parlem de trotons.

Hem de pensar que només el Consell Insular de Mallorca es gasta uns 5 milions d'euros, escoltin bé, uns 5 milions d'euros en el món del cavall cada any, i no són per a inversió, són per a despesa corrent. La Federació Balear de Trot, amb la meitat, amb la meitat, gestiona el món del trot i anirien la majoria directament als afectats, és a dir, als cavallistes, als cuidadors, als propietaris, etcètera. A mi m'agradaria que se l'agafassin seriosament perquè un que és coneixedor un poc de prop d'aquest món, perquè a Manacor, és a dir, com a batle ho tocam de prop, és a dir, Manacor és un dels llocs que deu tenir més inscripcions i que té més cavalls, és a dir notam ja aquesta crisi, notam que molta gent avui té dificultats per mantenir aquests cavalls. L'altra dia llegia damunt els mitjans de comunicació que hi havia una associació protectora que ja denunciava

l'abandonament precisament dels cavalls, de moltíssims cavalls dins enguany pel tema de la crisi, és a dir, la crisi afecta tots els sectors i afecta directament també el món del cavall.

Hi va haver un estudi, hi ha un estudi fet, que avui el m'han passat a darrera hora i tampoc no l'he pogut llegir en profunditat, i quan jo deman que es faci un estudi, fet per la Universitat de Lleida, és a dir, és curiós, però de la incidència que podria tenir el món del cavall a la nostra comunitat; és un estudi ja que està, no vull dir obsolet, perquè és de l'any 2006, però pensam que estaria molt bé que en féssim un, i ja destaca, precisament a un moment de bonança econòmica, a un moment que no teníem problemes o no teníem els mateixos problemes que tenim avui en temes de llocs de feina, ja defensa precisament, es diu *Aportació de la cria cavallar a la comunitat autònoma de les Illes Balears*, ja defensa precisament en temes econòmics llocs de feina, diu: directament o indirectament agricultors, fabricació i venda de pinsos, és a dir, mossos de quadra, veterinaris, ferradors, guarnicioners, transportistes, assegurances, apostes hípiques, etcètera, ja destaca precisament la bonança d'aquest sector del món del cavall dins el sector econòmic.

Diu aquest estudi també que ajuda al manteniment del sector agrari, el sector agrari que també és un sector molt afectat per la crisi, sobretot amb moltíssima dificultat, també és una gran sortida. A més, m'atreviria a dir que hi ha hagut anys que s'ha hagut de dur menjar de fora, perquè el menjar que s'ha fet o que s'ha fabricat o que s'ha sembrat en aquesta comunitat, no n'ha tengut abastament, per tant estaria molt bé que posàssim qualque mesura, tal vegada que de qualque manera suportàssim una línia d'ajudes perquè els agricultors poguessin sembrar i que, en aquest cas, els propietaris de cavalls després poguessin tenir el menjar a molt més baix preu.

En temes mediambientals, és a dir, només la neteja que ajuden a fer els cavalls i altres races en temes de boscs és una mesura mediambiental molt important. Qualcú en aquest moment, tal vegada ho pot conèixer, nosaltres tenim, jo tenc l'ocasió d'haver visitat una finca que només es fa neta precisament amb cavalls que neixen en aquesta finca, i aquesta finca després, a les temporades de perill d'incendis, té molts menys perills perquè els mateixos cavalls han fet la neteja de forma natural dels nostres boscs.

En temes esportius i d'oci, bé, nosaltres no hem estat els que hem inventat aquest nom, però hi ha hagut partits polítics que han dit que era l'esport nacional, amb el que nosaltres hi podem estar fins i tot d'acord; per tant, si nosaltres creim que aquest esport és l'esport nacional, el món del cavall, i sobretot és el trotó, anem a donar-li un suport.

En tema d'educació i sanitat, hem de pensar que nosaltres, també ho coneixem i la consellera de Benestar Social ho coneixerà, que ja hi ha una modalitat, que és l'equinoteràpia, és a dir, moltes persones discapacitades de la nostra comunitat ja fan cursos i ja fan tallers precisament amb cavalls i els resultats són magnífics, nosaltres hem pogut comprovar precisament els resultats que han tengut aquests tallers que han fet les persones discapacitades, precisament amb cavalls, i això jo crec que ha estat també molt positiu.

Nosaltres demanam aquests cinc punts, nosaltres demanam que aquest Parlament sigui sensible amb aquest món, amb el món del cavall, sobretot per les repercussions que pot tenir en temes de feina. Nosaltres a un dels punts, allà on demanam el tema del finançament estable, nosaltres avui ens podríem atrevir a dir-los a vostès quin ha de ser aquest finançament, quin ha de ser aquest model; deixam que tenguem un any per decidir-nos sobre quin ha de ser aquest tipus de finançament, si ha de ser una loteria especial, és a dir, el que vostès vulguin, però hi ha d'haver un finançament estable, el que no pot ser és que aquest sector cada depengui de la voluntat de l'administració per donar o no una subvenció en aquest món, perquè la seva supervivència també depèn d'això.

Però també demanam que el Govern de les Illes Balears, mentre es discuteix quin ha de ser el model de finançament estable per a aquest sector, doni l'ajuda que tenia assignada en el seu pressupost a l'any 2008. Hi va haver un acord a l'anterior legislatura, precisament amb la Federació Balear de Trot, on es garantia la viabilitat de la pròpia federació; hi havia unes subvencions que es donaven per part de la federació, que és la Federació Balear de Trot, per part del Govern, en els pressuposts actuals han desaparegut i avui per avui la Federació Balear de Trot té moltíssimes dificultats.

Demana que fossin sensibles, demanaríem que si realment volem ajudar aquest sector i creim en aquest sector, avui és un bon moment per demostrar-ho.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Pel Grup Parlamentari Mixt no hi ha cap intervenció. Pel BLOC? Tampoc. Pel Grup Parlamentari Socialista? Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Pastor, agrair, en principi, la preocupació mostrada per vostè sobre un dels esports importants i rellevants a les Illes Balears, molt especialment a les illes de Menorca i Mallorca, amb menor rellevància a l'illa d'Eivissa i m'atreviria a dir que amb nul·la presència a l'illa de Formentera, això probablement seria la radiografia correcta del conjunt de les Illes Balears i, per tant, dir que en el seu conjunt crec que és un esport de veritable importància esportiva i econòmicament també per a l'economia, especialment mallorquina i menorquina, i per tant de les Illes Balears.

Vull agrair, perquè cada vegada que succeeix una cosa així em sent més satisfet de ser un parlamentari de les Illes Balears, que sigui un parlamentari de l'illa d'Eivissa, jo mateix, que el grup hagi confiat la confiança per poder intervenir en un tema que en termes territorials a l'illa d'Eivissa preocupa poc, però com a diputat d'Eivissa i de les Illes Balears ens preocupen tots els temes que succeeixen a les Illes Balears.

Cercar solucions a la fórmula en el trot és una vella discussió entre els diferents grups parlamentaris i entre els diferents grups polítics i s'han cercat diferents enteniments per cercar solucions. Crec que a nivell esportiu està consolidat el trot, així com tot el que es realitza a l'illa de Menorca quant a la doma i d'altres activitats que es realitzen. Per tant, crec que, fonamentalment, el debat que se'ns du aquí és un debat de viabilitat econòmica. Deixem treballar a la Federació del trot i a altres federacions i, per tant, entrem fonamentalment en el debat econòmic i a saber com des de les institucions es pot ajudar i en tot cas quines iniciatives hem de dur a terme. Entraré ja en matèria perquè el temps és limitat i hem d'anar abreujant.

Votarem que no al punt número 1 i li donaré una explicació. Evidentment, la Universitat de les Illes Balears és una referència per a qualsevol govern sobre qualsevol qüestió que es pugui plantejar, però li votarem que no per una raó estrictament econòmica i perquè l'anterior govern ja va encomanar els estudis que avui vostè demana aquí. Per tant, els donarem per bons, si no en té referència farà menció d'aquests informes que es varen realitzar, perquè consti al *Diari de Sessions* i perquè els representants del sector també ho coneguin.

Hi ha un estudi de viabilitat econòmica en l'àmbit d'hipòdroms i de gestió, de com es pot realitzar a l'any 2006, de 24... amb un cost econòmic; després un realitzat per l'hipòdrom específic de Manacor amb un cost -i això va estar realitzat, crec que l'hagués pogut realitzar la Universitat de les Illes Balears, però va ser realitzat per Price Waterhouse; per tant els informes estan supòs que a disposició de tots els grups parlamentaris, i entenem que vostè demana una informació que ja va ser demanada, entenem nosaltres, o almanco és en els termes que figura a l'exposició de motius, per vostè plantejada.

El punt número 2 entenem que no és necessari, avui ja des de la conselleria, en aquest cas entenc que es refereix a la Conselleria d'Agricultura i Pesca, ja es tracta aquesta qüestió. Li ho diré també per una qüestió que probablement dificultaria més aquesta relació interdepartamental que té el tema del joc. Probablement és més la relació constant i directa de tres conselleries sobre una política que es pot realitzar i que té incidència sobre el joc que s'hagi de fer dins aquest marc i no dins un marc, entre cometes, tancat dins un àmbit d'una conselleria o d'una altra o d'una altra. Faig referència que aquí estan afectades una part de... Innovació i Interior, però hi ha tota la qüestió d'Agricultura i Pesca i hi ha la conselleria matriu, m'atreveria a dir, que és la Conselleria d'Esports i Joventut.

Per tant, probablement -i vagi com a apunt- entenem que sigui millor fer feina en matèria interdepartamental entre conselleries que no anar a crear una estructura o una secció dins una conselleria, i aquest és el motiu pel qual li deim que no. Mir d'anar motivant els diferents aspectes perquè vostè ha demanat una resposta, crec que estarà d'acord o no, però la meva obligació parlamentària és motivar-li la posició en cada un dels temes.

Al punt 3 fan una referència al finançament estable, sense desmerèixer ni un mil·límetre el món del trot, crec que seria bo que féssim plantejaments també genèrics sobre el finançament del món de l'esport que es practica a les Illes Balears, que pugui tenir instruments a realitzar. M'explic. Vostè, l'anterior govern -sempre dic que només s'equivoca el que camina, per tant, miraré de dur la crítica al món de la mínima expressió- van fer una expressió, record llegir que van dir "el finançament del sector del trot està solucionat per al segle XXI". No va funcionar, no passa res, hem de tornar a treballar rectificat sistemes de finançament proposats per l'anterior govern i buscar instruments.

Per tant, voldria fer un apunt al Govern de les Illes Balears que probablement un instrument de finançament podria passar -i hauria de passar- perquè dins una estructura del sistema de joc, per tant, la necessitat que l'instrument jurídic de la Llei del joc, hi ha dues comunitats dins l'àmbit de l'Estat espanyol que no tenen llei, s'instrumenti allò que a altres marcs de la Unió Europea ja hi ha i que tots coneixem, no només els diferents grups parlamentaris, sinó també les diferents federacions esportives que hi ha a les Illes Balears.

Faig referència que la truita que hi ha respecte al joc que es practica a les Illes Balears, probablement una part d'aquesta truita o d'aquest pastís hauria de ser per vincular el que és esport i joc. Evidentment vull ser molt respectuós amb el Govern de les Illes Balears perquè instrumenti el mecanisme idoni respecte d'això, però si un només mira cap a països com Àustria, França, Alemanya, Anglaterra veurem que les cases de joc instaurades al conjunt que hi ha amb tota normalitat, que a Espanya i a les Illes Balears es practica, però de manera il·legal i consentida, que són les porres, és a dir, que es normativitzi un sistema de joc que probablement ajudaria el Govern de les Illes Balears, per tant al conjunt dels ciutadans, però molt especialment les diferents federacions d'esports que hi ha a les Illes Balears.

Per tant, sobre buscar el finançament estable, votarem que no perquè crec que la proposta ha d'anar emmarcada en el plantejament que li realitzo.

Respecte del punt 4 -i per anar acabant- fan un plantejament del centre d'entrenament, li diré que sí. Únicament li demanaré que faci un esforç parlamentari, que estic convençut que realitzarà, que és que supprimeixi "l'any 2009" i ho deixi "dins el marc d'aquesta legislatura". Només li faria un altre suggeriment, a l'inici de la meua intervenció li he dit que té una profunda incidència -i reconeguda- a l'illa de Mallorca i a l'illa de Menorca, però on parla de consells insulars, ho deixi als consells insulars "que així ho sol·licitin", perquè probablement el de Formentera no hi tindrà cap interès, i si el té fantàstic, que ho faci.

Per tant, aquesta és la transacció que li proposaria. Vull dir-li que crec que és una bona expressió el punt recollit per vostè en el punt 5, sé que s'hi ha treballat des de fa molts d'anys per aconseguir una equiparació en termes... "quinielístics", de travessa... no em sortia el nom, entre el trot i el galop. Per tant, pens que és un aspecte important i per tant, consideram des del Grup Parlamentari Socialista que està bé instar el Govern de l'Estat perquè se sol·liciti aquesta equiparació.

Li he volgut respondre cada una de les qüestions. Unes, en el sentit del vot, altres, amb una transacció i altres, acceptant-les-hi, però mirant de motivar-li cada una de les qüestions perquè som conscients, el Grup Parlamentari Socialista, de la importància que té per a les Illes Balears en el seu conjunt el món del trot i el món del cavall en general perquè probablement a l'illa de Menorca tenguim més importància una altra qüestió, que tenen dos..., com quasi de moltes coses, també tenen dos hipòdroms, però probablement per allò que és més coneguda l'illa de Menorca és pels magnífics cavalls que tenen, per la doma i per altres qüestions, però pens que en realitat el que s'ha de fer és una profunda aposta per aquest món i a veure si entre tots els grups parlamentaris amb les diferents propostes i reflexions realitzades sabem millorar aquest sector. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull donar les gràcies al Sr. Costa per haver sortit a la tribuna a defensar un tema que crec que és important per als ciutadans d'aquesta comunitat a diferència de la gran preocupació que tenen per la nostra comunitat els diputats del BLOC i sobretot també del Grup Mixt, però sobretot d'Unió Mallorca.

Li acceptam la transacció al punt 4 i li agraïm la votació en positiu del punt 5. Simplement dos comentaris.

En el punt 1, quan demanam un estudi, no ens satisfà, sabem que hi ha estudis fets precisament de la incidència en el tema del món del trot tant a Manacor com a la resta. Nosaltres parlem de la incidència que pugui tenir el món del cavall, no del trot -el món del cavall-, dins la nostra economia balear. Pens que és un estudi que estaria molt bé que es fes, si consideren que no, no coincidim amb vostès, però pensam que seria important que tenguéssim coneixement no de la incidència que té el sector del trot que possiblement és el que està més a la vista, del qual els mitjans de comunicació en parla més, sinó de tot el món del cavall. És a dir, tenim molts de cavalls que no estan registrats, en aquest cas com a trotons o com una altra raça, però que sí tenen una incidència.

Algú concep unes festes d'un poble sense la participació del cavall? Algú ho concep? Crec que no, però és que resulta que hi ha hagut en aquest cas..., al BLOC no li preocupa ni a Unió Mallorca no li preocupa. Al món del cavall, hi havia partits polítics que quan es podien passejar amb la pamela per Vincennes, per Paris o podien posar l'estora vermella a Son Pardo realment sí els preocupava, però sembla que a dia d'avui el món del trot ja no els preocupa.

Crec que és un gran error. Crec que és gran error, Sr. Costa, no posar damunt la taula o no demanar o no instar el Govern de les Illes Balears que es pronunciï o que cerqui una fórmula de finançament estable. No li hem posat quina, vostè ha tocat el tema de les travesses, podria ser qualsevol altra. L'únic que demanam és un finançament estable per a aquest sector, sigui quin sigui. No li posam en aquest cas una fórmula definida, no, no, vostè és, en aquest cas el Govern amb la seva legitimitat qui ha de posar damunt la taula distintes fórmules de finançament estable.

El que no ens sembla raonable a dia d'avui amb aquesta crisi que hi ha és que, per exemple, una institució com pugui ser el Consell de Mallorca es gastin cada any 5 milions d'euros en despesa corrent per al món del trot, quan només un 20%, escoltin bé, només un 20% es reparteix en premis i arriba al sector. Hem de canviar. Hem de canviar, és a dir, ha de costar menys a l'administració pública. Ha de costar menys i, en aquest cas, aquest sector ha de tenir assegurada la viabilitat i el seu futur, amb menys doblers per part de l'administració, amb més imaginació per part de l'administració perquè avui els ciutadans ens exigeixen noves fórmules de gestió en totes les àrees. A dia d'avui, els ciutadans ens exigeixen que prioritzem.

I pens que el Govern té l'obligació de cercar una fórmula que garanteixi la supervivència d'aquest sector, però amb manco recursos per part de l'administració. Nosaltres li deim això, Sr. Costa. És a dir, sigui quina sigui. Avui no direm ni Promotrot ni Lototrot, no definirem, simplement un finançament estable.

És clar, és que vostè està en contra d'això, la veritat és que no ho entenc. Està en contra, m'ho votarà en contra. Li explicam el que volem. Defineixin-se i diguin-nos quina, nosaltres l'acceptarem. Si vostès ho garanteixen, nosaltres volem sumar, volem participar, ens volem seure amb vostès, veig que els preocupa aquest tema i volem trobar una solució, perquè a les administracions públiques els costi menys doblers, i que al final el sector tenguim la sensació que realment sobreviu. Passa a altres països. Els ho he explicat, a França, arriben doblers al sector i no precisament de les administracions públiques -no precisament de les administracions públiques-, no arribarem a ser mai com França, això ho sabem, som molt més petits, però crec que l'afició que hi ha i el sector que hi ha, com a mínim, es mereixen una solució.

És que n'hi ha hagut -perdoni-, que estan asseguts a aquestes cadires blaves i que han donat suport al seu govern, que han assegurat al sector un finançament estable. Ells ho han assegurat, vostès no, vostès sempre s'han mantingut en un tema, de la Lototrot, s'han mantingut (...), però n'hi ha hagut d'altres que sí que han dit que volien i prometien als cavallistes Lototrot i Promotrot i màquines als hotels i als bars. Ho han promès i ara avui no només votaran en contra, sinó que ni tan sols tenen la

dignitat de sortir a aquesta tribuna i demostrar que realment els preocupa aquest sector.

Cregui'm, per a mi avui és un dia..., és un dia, la veritat, de sorpresa. De sorpresa perquè realment que hi hagi aquest menyspreu al sector del món del cavall de les Illes Balears em sembla que no és o no fa quedar a l'alçada aquest parlament.

Per tant, moltes gràcies per la seva aportació i sobretot per haver sortit aquí a defensar la seva postura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Conclòs el debat, passarem a la votació. Els he de dir que encara no funcionen els aparells i, per tant, haurem de votar a mà alçada.

Quant a les votacions, els punts 4 i 5 s'entenen aprovats per assentiment. Per tant, hauríem de passar a les votacions dels punts 1, 2 i 3. Es pot fer conjuntament?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. S'entén que amb la transacció que ha proposat el Sr. Costa. Nosaltres l'acceptam.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí. El punt 5 per assentiment i el punt 4 per assentiment amb la modificació que s'ha presentat.

Per tant, votaríem els punts 1, 2 i 3. Ho podem fer de manera conjunta? Sí.

Doncs, vots a favor dels punts 1, 2 i 3?

Vots en contra?

Abstencions?

26 a favor; 27 en contra.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 7685/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a elecció de director general de l'ens Radiotelevisió de les Illes Balears IB3.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei, presentada pel Grup Popular, relativa a l'elecció de director general de l'Ens de Radiotelevisió de les Illes Balears. Per defensar la proposta té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, si em permeten, en una qüestió d'especial rellevància com aquesta, m'agradaria començar aquesta intervenció d'aquesta proposició no de llei amb dues preguntes. Dues preguntes que faig a tots i a cada un dels presents amb la voluntat d'una certa contestació sincera.

La primera pregunta és si realment tots i cada un dels presents volen fer feina per tenir una televisió objectiva, sostenible i amb credibilitat... No sent la resposta, supòs que deu ser que sí. La segona pregunta és... tanta sort, hi ha algú que contesta per allà. La segona pregunta és si volen mantenir la seva credibilitat en tot el relacionat amb IB3.

Realment estic convençut que la proposició no de llei d'avui contribuiria molt a fer possible, com a mínim, aquests dos objectius. Dos objectius que estic convençut que són irrenunciables per tots i cada un dels presents, però que els que són allí fora desitgen de nosaltres que hi hagi un mínim acord, consens per fer-ho viable.

Avui podem venir aquí a fer-nos retrets. És una alternativa. Podem venir aquí a dir el que han fet uns, el que han fet els altres, el que no han fet, segur que tots hem tengut coses positives i que tenim desencerts i... En fi, tots feim el que podem, però el que és evident és que avui IB3 està en una situació molt complicada. Molt complicada perquè si hem de venir aquí a parlar d'endeutament, idè, realment valdria la pena revisar les darreres dades que ens apunten un augment de més d'un 50% en el deute a proveïdors en els darrers dos anys i més d'un 40% en l'augment del deute que va als bancs. Per tant, crec que estam a una suma, avui per avui, de més de 240 milions d'euros que avui deu IB3 ja sigui a proveïdors, ja sigui als bancs.

Això ens posa en una situació on, quan es parla de model, podem parlar de molta filosofia, de moltes qüestions que potser en tendrem més, en tendrem menys, que són de llarg termini, de llarg recorregut, però n'hi ha una de molt important que és posar-nos d'acord exactament en què volem fer, en una situació de crisi com la que estam, en un context on tenim una televisió que està prop d'un pressupost o que sobrepasa un pressupost com el que té la Universitat de les Illes Balears i on, sense cap dubte, hem de buscar alternatives perquè això funcioni i tenguí credibilitat.

I això, francament, ens agradaria fer-ho conjuntament. Avui tenim la possibilitat de trobar aquestes solucions i d'establir tres qüestions que entenem que són importants. La primera, que es presenti al Parlament una proposta per establir un nou model de mitjans públics a les Illes Balears, parlem d'un termini de sis mesos. Permetin-me que els parli de terminis, ja sé que a vostès no els agrada, però el 19 de desembre del 2008, en aquesta mateixa cambra, vàrem aprovar, conjuntament i amb molt de diàleg i molta negociació, diverses qüestions, una d'elles, per cert, adreçada a instar els partits amb representació parlamentària a la Cambra de les Illes Balears que es comprometessin a aprovar, dins la present legislatura, una nova llei de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, si bé és cert que aquesta legislatura no ha acabat també constatarem que no s'ha fet cap passa perquè això sigui viable.

Es varen aprovar més coses, es varen aprovar tres coses més. El Parlament de les Illes Balears instava l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears a establir mecanismes eficaços per vetllar per un traspàs de la gestió entre les empreses concessionàries, serveis informatius que no perjudiquessin els interessos laborals dels empleats. Avui hi ha empleats que cobren cinc dies més tard, sis dies més tard, set dies més tard del que cobraven. No sé fins a quin punt s'ha vetllat per aquests interessos. El Parlament de les Illes Balears també instava a fer les gestions oportunes perquè les desconnexions entre Illes fossin les adequades. *No se sabe nada ni se la espera*. I un tercer punt on es parlava que es constata la necessitat que l'ens públic disposés de les infraestructures tècniques i immobiliàries necessàries per a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i la línia que discutíem en aquells moments que els proveïdors tenguessin gran part d'aquestes instal·lacions no avariats.

Per tant, permetin-me que insisteixi en la necessitat d'introduir terminis. Vostès diran, això ho fa el Govern, doncs faci-ho. A dia d'avui hi ha moltes qüestions que s'aproven en aquesta cambra que, desgraciadament, no veim que ens duguin a una realitat palpable, que ens faci estar satisfets d'arribar a acords en aquesta cambra. Avui els acords pensam que ens permeten caminar cap a una bona situació, però no només hi ha d'haver el consens, no només hi ha d'haver les bones intencions, no només hi ha d'haver la filosofia, hi ha d'haver fets constatables i evidents.

El segon punt fa referència que es presenti al Parlament de les Illes Balears una proposta d'establir un nou mecanisme per triar la direcció de l'ens públic de la Radiotelevisió a les Illes Balears que faciliti el consens de totes les forces polítiques del Parlament de les Illes Balears tal i com recollia, parlam d'un programa electoral específic, però podríem parlar d'altres programes electorals d'altres partits que parlaven d'aquest voluntat de cercar dues coses que crec que tots entenem, la primera és que continuem tenint un director general de l'ens públic de la Radiotelevisió de les Illes Balears que té carnet polític, que no s'amagava en el seu moment, que deia que combinava la seva gestió política i la gestió de l'ens públic, just ben al contrari del que diuen, per cert, bastants dels programes electorals i, fins i tot, del pacte que aquests dies és esmentat amb abundància per part de tots els partits.

Permetin que si no ho tenen a mà els recordi que deien, en aquest pacte firmat per tots els partits i que regeix gairebé tot sembla ser en aquesta comunitat autònoma, que hi havia un "compromís específic de reestructuració de l'ens públic de la Radiotelevisió de les Illes Balears, IB3, sota els criteris d'equitat, transparència, cura en la gestió dels pressuposts -ja ho hem parlat abans-, nova llei de l'ens públic de la Radiotelevisió de les Illes Balears i l'estricta compliment de la Llei de normalització lingüística en els mitjans públics de titularitat pública i fer possible que aquesta equitat arribàs". Jo crec que avui per avui no té cap credibilitat parlar d'equitat en els mitjans públics, parlar de credibilitat en els mitjans públics si no hi ha un director general triat per aquesta cambra.

Això no només és una qüestió de la llei, que vostès diuen que arribarà abans del final de la legislatura, diuen que fins i tot la tenen preparada i la presentaran, és que s'apliqui dins aquesta legislatura. Darrerament veim com totes i cada una de les propostes legislatives que es presenten a aquesta cambra es presenten amb una voluntat exquisida d'aplicar-les la següent legislatura. M'imagín que fan comptes governar molts d'anys, o no, perquè els compromisos traspassar-los a la següent legislatura és ben interessant. La Llei de serveis socials, la nostra consellera acaba d'anar-se'n, però la Llei de serveis socials és molt divertida, parlava d'uns compromisos fantàstics que farien les delícies de tots els sectors socials, però que no veurien cap solució fins la següent legislatura.

Ara es parla d'un compromís de tenir una llei de consell audiovisual i ja s'anuncia que l'aplicació serà a partir del 2010. Fan comptes fer alguna cosa del que han promès en aquesta legislatura? Perquè és ben interessant saber-ho. Valdria la pena -gràcies, Sra. Consellera, esmentava, no sé si ha tengut vostè oportunitat de sentir-ho, fantàstic, que l'aplicació de la Llei de serveis socials serà la següent legislatura. Veig que la imiten, Sra. Consellera, em sap greu, veig que la imiten i que les qüestions audiovisuals continuen sent marcades per vostè amb la Llei de serveis socials i que no farà possible que moltes qüestions interessants per a les nostres illes no siguin ateses aquesta legislatura. Una d'aquestes, l'esmentava en aquest moment, triar un director general per majoria de dos terços d'aquesta cambra. És una opció que podem aplicar avui. Si avui decidíssim donar suport a aquesta proposta no hi ha cap problema, ens posam d'acord i podríem atendre aquesta qüestió específica demà mateix i crec que contribuiria, i molt, a la credibilitat dels mitjans públics, més enllà de les piques baralles que tenguem els uns i els altres de si surten en els continguts, no surten els altres, els números pugen o els números baixen, no. El primer de tot ha de ser tenir una direcció creïble, tècnicament adequada amb la qual es pugui fer feina per tenir aquesta legislació que ha de tenir el rigor tècnic necessari que crec que avui, desgraciadament, els nostres canals públics de comunicació a les Illes Balears no tenen.

El tercer punt parla específicament que es comprometin a no portar a terme cap canvi que no sigui amb la majoria de dos terços de la Cambra, va ser un compromís electoral de les diverses forces polítiques. Abans els esmentava el pacte, però permetin-me que els llegeixi un parell de frases interessants de diversos programes electorals. Un d'ells, és del Partit Socialista, per cert, del partit del nostre estimat president, que diu: "*estos objetivos exigen, al menos, unos medios de comunicación democráticos e independientes*". Independents. Ho dic pel carnet polític de certs directors generals. També parlava de "*para garantizar el pluralismo y la diversidad de opiniones*". La urgència i la necessitat s'ha quedat amb el càrrec de president, de què es parlava, també, en el punt següent que diu: "*creemos que en nuestra comunidad, es imprescindible y urgente -urgente- una reforma de los medios públicos de comunicación que garanticen el cumplimiento de estos principios y su condición de servicio público, objetivos que son reiteradamente olvidados por la corporación pública de Radio y Televisión de las Islas Baleares*".

Aquells tan dolents que ara som aquí a l'oposició i que quan governàvem ho fèiem tan malament, tan malament. Sí, Sr. Alorda, vostè ho recorda en el seu cap, ho reitera en moltes ocasions en aquesta tribuna, però permeti'm que li ho recordi, i vostè Sr. Llauger no el deixaré fora de la llista dels que protesten contra el Partit Popular, faltaria més, però no vull dir altra cosa que vostès ja duen dos anys i qüestions d'aquest tipus no han estat ateses.

Vull recordar alguna frase més divertida que consta en el programa del Bloc, per no deixar-los fora a vostès tampoc, faltaria més: "un model formalment inacceptable -el promogut per nosaltres, el Partit Popular- per a unes televisions públiques". Per cert, també inclouen a Unió Mallorquina, Sra. Presidenta, i al conjunt dels senyors membres dels partits que donen suport a l'oposició, en aquest programa electoral criticaven el model que havien promogut, IB3, tant Unió Mallorquina com el Partit Popular. Deia: "un model formalment inacceptable per a unes televisions públiques que han d'estar controlades democràticament -democràticament, ho torn a dir- han de ser professionalment independents i han de fer del pluralisme i la veracitat la seva bandera".

També deien que volien promoure un consorci audiovisual, encara se'n parla i no se sap molt bé si es farà mai; reforçar la independència de la gestió i professional de l'ens públic, d'IB3, de les ràdios i les televisions públiques insulars i municipals per evitar les ingerències partidistes i del control directe per part dels comissaris de l'executiu. Jo no sé si hi ha comissaris o no hi ha comissaris en l'executiu avui per avui, sí sé, i és ben cert, és que hi ha moltes solucions que podríem aportar tots i cada un dels presents en aquest moment en aquesta cambra.

Creguin-me si els dic que estic convençut que la credibilitat de tots i cada un de nosaltres, en aquesta qüestió, parla perquè aquells que estan allà fora i ens escolten i potser ens veuen en aquest moment en els mitjans de comunicació, per cert IB3 n'és un, esperen que posem solucions, que el model faci sostenibles aquests mitjans públics, que no acumulin 240 milions d'euros de deute a proveïdors i a altres. Sí, avui per avui, el Sr. Diéguez fa aquest sí amb el cap, però també estic convençut que farà sí amb el cap i afirmarà que, avui per avui, hi ha un cert patiment entre certs proveïdors que diuen que, fins i tot, no podran continuar prestant els seus serveis. Un d'ells, per cert, el d'informatius. *No baladí.*

En definitiva, els convidam a posar-nos d'acord, a fer gestos seriosos perquè això vagi endavant, que la primera passa sigui un canvi en la direcció general amb la credibilitat de ser anomenada per la majoria de dos terços d'aquest parlament, que això ens porti a una segona passa que sigui fer aquesta legislació nova amb el màxim consens, però amb la satisfacció de saber que dins l'ens públic ja hi ha un equip tècnic aprovat per tots i amb el consens de tots que faci possible que ens creguem el que ens posin, el que ens diguin des d'allà dins, perquè vull recordar que l'oposició demana moltes qüestions referents a números i, avui per avui, encara no ens arriben i això no ajuda molt, francament, a creure amb aquest camí que estic convençut que serà dels millors encerts si posam tots fil a l'agulla i feim tots possible que això camini com pertoca.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Serra, vostè ha parlat molt més enllà del que era el punt concret de la seva proposició no de llei i ha entrat en altres qüestions que no estan referenciades en la seva proposició no de llei.

El primer que li he de dir, perquè vostè ha fet un poc un posicionament general sobre la situació d'IB3 i sobre el parer d'IB3 del Partit Popular, com és evidentment legítim, li diré que en aquesta legislatura, des del punt de vista d'Unió Mallorquina, s'han produït canvis i canvis molt positius a IB3. El primer canvi, lògicament, un canvi en l'arrelament d'IB3 a les Illes Balears, un arrelament relacionat amb la llengua vehicular de la nostra televisió. Nosaltres, des d'Unió Mallorquina, entenem que aquesta televisió si té sentit assumir el cost important que té és perquè sigui en llengua catalana i perquè faci una programació de proximitat i, evidentment, en aquesta qüestió, almanco des de la nostra posició, s'ha produït un canvi molt en positiu i això s'ha aconseguit.

En segon lloc, un canvi positiu perquè es fa més feina amb la indústria audiovisual de les Illes Balears i, per tant, dinamitzam un sector econòmic interessant en col·laboració amb l'empresa pública, que és IB3. I entenem també, en tercer lloc, que s'ha avançat en el pluralisme d'aquest mitjà de comunicació. Lògicament entenc que aquí no ens posaríem d'acord, ja ho don per sabut a això, però és evident que si feim el recompte dels minuts que ha tengut l'oposició o membres que tenen relació amb el Partit Popular és evident que hi ha molta més presència, molta més oportunitat per part de l'oposició d'intervenir a IB3 del que hi havia la passada legislatura, almanco aquesta és la nostra visió de la situació.

I no només això, també s'ha fet, s'ha aprovat per Consell de Govern, un contracte-programa que dona objectivitat i transparència a les relacions d'IB3 amb el Govern i a les funcions que ha d'exercir, que ha de tirar endavant aquest mitjà de comunicació. A més, vostè sap, que també el Consell de Govern ja ha aprovat la Llei del consell audiovisual i, per tant, en aquesta legislatura es produeixen avanços en aquest nivell de control de la informació que donen els mitjans de comunicació. El problema és que és difícil que ens posem d'acord en un model, en primer lloc perquè el Partit Popular ha canviat absolutament del model que defensava, la legislatura passada defensava un model molt més extern. Darrerament sembla que el Partit Popular s'ha apuntat a una certa funcionarització dels treballadors d'IB3, no ho criticam, és un canvi de postura, però aquest canvi de postura fa més difícil que hi hagi un consens sobre el model. És molt llèpol utilitzar IB3 per a la lluita partidista i això el Partit Popular no ho ha deixat de fer en tota la legislatura. Per tant, en aquest moment de confrontació sobre un tema concret realment el diàleg i el consens hem de reconèixer que serà molt difícil.

Vostè sap perfectament que la postura dels partits que donen suport al Govern no és establir terminis a les proposicions no de llei. Vostè ja ha fet referència perquè ha fixat un termini que, lògicament, impossibilita que nosaltres li puguem donar suport al seu primer punt. Li proposam una transacció que consisteix que es presenti al Parlament una proposta per establir un nou model de mitjans de comunicació a les Illes Balears que permeti fixar el marc normatiu pel qual es regirà l'ens públic de la Radiotelevisió de les Illes Balears.

Vostè sap que quasi totes les qüestions que vostè ha plantejat s'han de solucionar amb una llei, que el Govern està elaborant, i que hi ha un compromís que en aquesta legislatura s'aprovi, aquesta llei entrarà, lògicament, la qüestió del model i, per tant, és el lloc idoni per fer el que vostè planteja. De totes maneres, Unió Mallorquina està disposta a transaccionar que es faci una primera versió d'aquest model que, lògicament, després haurà de tenir el seu reflex en aquesta futura llei.

Amb relació al segon punt també li oferim una transacció. Entenem que no és adequat que el Parlament aprovi proposicions no de llei amb relació a sigles partidistes concretes i, per tant, li oferim que aquest segon punt quedi redactat de la següent manera, que presenti al Parlament una proposta per establir un nou mecanisme per triar la direcció de l'ens públic de la Radiotelevisió de les Illes Balears, IB3, que faciliti el consens de totes les forces polítiques de l'arc parlamentari de les Illes Balears.

En un moment determinat del seu posicionament ha semblat que el director no era triat per aquesta cambra. Ho ha semblat, així com s'ha expressat vostè. Vostè sap, perfectament, que el director l'ha triat aquesta cambra, només faltaria incomplir la legislació vigent i l'Estatut d'Autonomia. Ara vostès plantegen, i nosaltres podem estar d'acord, que aquesta futura llei estableixi una majoria reforçada, dos terços, perquè es produeixi un consens de tots els grups parlamentaris amb relació a aquest director, però això, lògicament, haurà de tenir el seu reflex a la llei. Estam d'acord amb el fons, li oferim aquesta transacció per veure si ens podem posar d'acord tot i que sabem que serà difícil el consens perquè vostès pugen aquí i critiquen que l'actual director tengui un carnet polític, però vostès la legislatura passada varen posar clarament una persona amb un perfil polític molt determinat, i no era un periodista independent. No criticam el seu canvi de posició, però és evident que aquest canvi l'hem de subratllar perquè és molt clar i molt fort com s'ha modificat l'opinió del Partit Popular amb relació a aquestes qüestions.

En tercer lloc, el tercer punt no li podem votar a favor perquè té un abast molt general. Vostè ha dit que no es dugui a terme cap canvi, cap canvi, sense la majoria de dos terços, aquesta majoria reforçada. Lògicament, cap canvi és una previsió inassumible perquè s'ha de gestionar, s'ha de tirar cap endavant, s'han de produir modificacions, canvis i no podem estar subjectes sempre a aquesta necessitat de consens per tot i per a tot. Entenem que hi ha d'haver consens en l'elecció del director general, però no per a qualsevol canvi. Per tant, mentre arriba aquesta llei que definirà tots els aspectes, li proposam aquestes transaccions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Bloc per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats. Sr. Serra, jo no venia amb la intenció de parlar en excés de l'etapa anterior, però quasi amb la seva intervenció m'ho ha demanat. Per tant, si hem de començar parlant del primer punt, que és parlar de model, jo crec que el punt de partida és que no ens agradava el model de l'etapa anterior. I no ens agradava no perquè hi tinguem oposicions vagues i genèriques i partidistes sinó perquè pensam que tots tenim experiència directa, tots vol dir tots els que no formam part de la majoria de Govern de l'etapa anterior, en el meu cas experiència en carn pròpia de com era un instrument no només de propaganda del Govern sinó també de càstig a l'oposició, de càstig als partits de l'oposició i també de càstig als moviments ciutadans de l'oposició.

Per tant, ens sembla bé que el primer punt parli d'un nou model i, sobretot, crec que el nou model la seva primera característica definitiva és que ha de ser un model diferent al de l'etapa anterior que va ser precisament, nosaltres entenem, un exemple de parcialitat i d'entendre la televisió com un instrument a favor del Govern que la maneja. Curiosament, el model contrari, que és el model d'una televisió al capdavant de la qual hi ha un equip professional, hi ha un equip independent, hi ha un equip de persones sense carnet de partit, on s'aplica vostès ho critiquen. D'això varem tenir un exemple recent la setmana passada. On realment hi ha un director independent, en aquest cas una directora independent i són persones de professionalitat reconeguda les que dirigeixen la televisió, diuen que falta veracitat i falta objectivitat. Ho diuen vostès. Sembla que també ho varen dir d'altres, però això és una altra història amb la qual, ara, no ens estendrem.

El primer punt de la proposició tracta, com deia, sobre el model i demana que es presenti al Parlament una proposta d'un nou model. Tal i com ja se li ha dit, per part del portaveu anterior, nosaltres entenem que no hi ha d'haver terminis, no només perquè hi ha una llei que definirà aquest nou model i ja està en marxa, no sabem si en sis mesos estarà o no estarà, sinó també perquè hi ha un contracte-programa que avança i que va en la línia del que serà el nou model. Entenem, a més, que la proposta d'esmena que li han presentat, per part del Grup Mixt, fa referència a aquest marc normatiu en què ha de consistir el

canvi de model. Per tant, nosaltres ens sumam a aquesta esmena i la votarem a favor si la seva proposta recull aquesta esmena.

La qüestió del model és una qüestió llarga i complexa, de vegades tenim la sensació que és una qüestió una mica vaga, perquè quan es parla de model es parla de coses diferents i no se sap exactament què es vol amb un nou model, en qualsevol cas, perquè quedi constància d'allò que per a nosaltres ha de ser un nou model, d'allò que ha de caracteritzar un model, faré una enumeració ràpida, potser no gaire ordenada d'allò que entenem que ha de consistir un nou model de ràdio i televisió pública.

En primer lloc, volem una televisió en català, i en aquest camp sí que la IB3 actual, present, ja ha fet una gran passa endavant.

En segon lloc, volem una televisió austera, són doblers públics i s'han de gestionar amb austeritat, més encara en temps de crisi. Podem entrar en els retrets sobre l'austeritat present, però si entràssim en l'anàlisi de l'austeritat passada també tendríem molt a parlar.

En tercer lloc, volem una televisió de proximitat, que reflecteixi la realitat de les Illes Balears.

En quart lloc, volem una televisió impulsora de la producció pròpia, de la producció audiovisual pròpia; que adjudiqui a més a les productores mitjançant un sistema objectiu i transparent.

En cinquè lloc, volem una televisió plural, una televisió que sigui un reflex de la societat plural i no només de la pluralitat política, sinó de la pluralitat social, de la pluralitat d'origen, de la pluralitat religiosa.

Volem una televisió que faci informació objectiva i imparcial, és a dir, Sr. Serra, una televisió que no sigui com la de l'etapa anterior.

Número set, volem una televisió que no lluiti per l'audiència com a objectiu primer, una televisió que aspiri a tenir el màxim d'oients i d'espectadors possibles, però que no sacrifiqui la dignitat i que no sacrifiqui la qualitat en aquesta lluita per l'audiència.

Volem una televisió, número vuit, atenta als infants, que faci programació infantil de qualitat; que faci atenció a les franges protegides; que redueixi la publicitat en els horaris infantils.

I volem, número nou, i amb això acab amb aquesta numeració ràpida i desordenada, com dic, una televisió integrada en un espai de comunicació més ampli, que és l'espai comunicatiu de les terres de parla catalana. Ens negam a acceptar que tenir una ràdio i televisió balear hagi de suposar no rebre íntegrament totes les televisions públiques que es fan en català.

A nosaltres ens agradaria que el Partit Popular compartís la majoria, compartís la totalitat si pot ser d'aquests punts i en aquest cas segur que ens posaríem d'acord amb el nou model. En qualsevol cas, nosaltres pensam que el contracte-programa ja apunta cap aquí, cap a una televisió d'aquestes característiques que jo numerava com la nostra televisió ideal, i estam segurs que la nova llei que presentarà el Govern també anirà cap aquí.

Respecte del punt segon, tracta sobre l'elecció del director general i se'ns proposa que el director general o directora general de l'ens públic sigui per mitjà d'un sistema que garanteixi el consens de totes les forces polítiques. Ja li ha dit el portaveu anterior que no ens agrada aquest afegit de "tal i com recollia el PSIB-PSOE en el seu programa electoral", entenem que és poc elegant per a un acord que ha d'aprovar un Parlament i, a més, per un altre motiu: perquè són més els que dúiem en el nostre programa electoral, i també ho ha recordat, aquesta idea, aquest plantejament que el director general ha de ser triat en aquesta cambra per una majoria qualificada. Per tant, votarem a favor d'aquest punt si ens ho facilita acceptant que es retiri del text de l'acord aquest complement circumstancial de "tal i com recollia ...", etcètera.

Nosaltres pensam que el director general o directora general no ha de ser un home o dona de confiança del partit, no ha de ser algú de carnet del partit, sinó que ha de ser un professional dels mitjans, allò que s'anomena normalment un professional independent i de reconegut prestigi. Vostè ens podrà retreure que això no és el que vàrem fer l'any 2007, però afortunadament les posicions evolucionen i és bo que evolucionin en el camí d'aprofundir en la democràcia. Nosaltres volem, i volem que la llei que vendrà a aquest Parlament properament, parli d'uns mitjans públics dirigits per un equip independent i estam convençuts que això és un element indubtable de qualitat democràtica. No ho vàrem fer el 2007, és cert, tampoc no ho varem fer vostès a l'etapa anterior, amb els resultats als quals ja m'he referit i en els quals tampoc no vull insistir en excés.

En qualsevol cas, crec que tots hauríem d'avançar en la idea que la televisió pública no és un instrument en mans del Govern per treure avantatge polític. I si aprovam aquesta idea de l'elecció per majoria qualificada, per unanimitat, serà una bona notícia, serà una passa endavant i serà un compromís que ens lligarà a tots, governi qui governi de cara a quan s'acabi el període de l'actual director general.

El punt tercer parla d'una majoria de dos terços per a qualsevol canvi per cap canvi; en principi l'expressió "cap canvi" pot incloure qualsevol cosa, per tant és difícil dir qualsevol cosa és aprovada per dos terços o per majoria qualificada, supòs que es refereix, m'imagín, a les decisions que són pròpies del Parlament, bàsicament a l'aprovació d'una nova llei. La nostra opinió és que aquesta nova llei ha de tenir el màxim consens possible i entenem, a més, la importància que sigui així per allò que representa un instrument com és la ràdio i televisió pública entesa com a servei públic.

Per tant, estic convençut que per part del Govern hi haurà el màxim esforç perquè el consens sigui el màxim i per part nostra el nostre paper serà afavorir que hi hagi el màxim consens. No entenem però que la majoria qualificada hagi de ser una condició prèvia, nosaltres hem d'estar segurs, nosaltres en aquest cas, em referesc a la majoria que dona suport al Govern, hem d'estar segurs de poder aplicar un model de servei públic, un model de qualitat, de pluralitat; un model que entengui la televisió com a una eina al servei de la normalització lingüística. I jo crec que si tots anam per aquí podrem tenir una llei aprovada amb un ample consens, amb una majoria, tant de bo que per unanimitat, però no ens volem fermar amb la condició prèvia de la majoria qualificada per poder dur el nostre model endavant.

En qualsevol cas, i amb això acab, hi ha una cosa, Sr. Serra, que sí que li podem garantir: és que no farem una nova televisió retocant articles de la llei antiga mitjançant la llei d'acompanyament de pressuposts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Sr. Serra, ens sorprèn, eh! Ens va sorprendre amb la presentació de la seva proposició no de llei i m'ha sorprès també amb la seva intervenció, no me l'esperava.

Per començar, accept el repte de contestar-li les preguntes que ens ha fet, i vostè ja ho deu suposar, les dues preguntes que ha fet al principi la resposta és que sí. Però jo també li contestaré una altra pregunta que ha fet i és que s'ha fet una pregunta retòrica de si és que pensàvem governar molts anys, i li contestaré: sí senyor, volem governar molts anys.

I també li faré una afirmació, vostès a l'anterior legislatura van fer el traspàs de competències de Joventut als consells insulars i ho van fer a 1 de gener del 2007, el mateix any de les eleccions, i açò que nosaltres els vam demanar insistentment durant tota la legislatura quan pensaven transferir les competències de Joventut. La seva resposta va ser que açò duia molta feina, que era molt complex, que era molt complicat i que requeria tota la legislatura per posar-ho en marxa. Avui en dia, amb la informació que tenim, potser podem pensar altres coses que més val ni anomenar. Però sí, en el seu cas, i per a les transferències de Joventut servia l'argument de què servia tota la legislatura, en el nostre cas també serveix l'argument que tota la legislatura serveix per fer la nova llei de l'ens de ràdio i televisió públiques. Per tant, aquest és un argument que vostè l'empra, el manipula, però no se'l creu.

I entrant en el tema, li he dit que la primera reacció havia estat de sorpresa perquè a la seva proposició no de llei no hi ha res del que vostès creuen, res que hi hagués en el seu programa electoral, res del que vostès van aplicar a l'anterior legislatura i res del que vostès van fer i que sempre van negar. Llavors, es planteja una altra pregunta: per què fan açò, per què ens proposen una proposició no de llei, vostès que no creuen en res del que posa aquesta proposició no de llei?

I la primera resposta que se'm va acudir, perquè jo sempre som ben pensat i som positiu, és: han canviat, hi ha hagut un canvi, s'ha produït una visió de què les coses anaven malament, de què no podia ser aquell model, que ho havien fet massa de ver i que per tant s'havia d'apuntar a un canvi, i jo tenia una intervenció preparada perquè pensava, sincerament, que aquesta era la seva posició, i aquesta intervenció l'he haguda de refer perquè amb la seva intervenció he vist que res de tot açò no era cert, vostès no han canviat. Vostès segueixen pensant que cada govern ha de fer el que vulgui amb la tele; vostès segueixen pensant que el model que van impulsar és bo i que ha de seguir aquest model, i de la seva intervenció es dedueix perfectament, perquè tota la culpa del que va malament la tenim nosaltres.

Vostè ha fet una intervenció aquí i ha vingut a explicar que tot el que va malament de la tele va malament perquè nosaltres governam, perquè nosaltres hem augmentat el seu endeutament, perquè hem posat un director que té carnet, perquè ...; vostès segurament no van fer res de tot açò, vostès no van augmentar l'endeutament, vostès no van posar un director que ni tan sols vull recordar es va elegir en aquesta cambra, sinó que el van elegir en el despatx del president de la comunitat autònoma, i a més una persona propera al Partit Popular, propera al president de la comunitat autònoma. Vostès és açò el que van fer, i ara ens critiquen a nosaltres i ens diuen que som nosaltres els culpables de tot el que va malament a la televisió, quan nosaltres vam dur el nomenament del director general a aquesta cambra, quan va ser elegit per una majoria d'aquesta cambra, cosa que vostès no van fer a cap moment. Se'n dona compte vostè de la diferència, del tarannà de les dues maneres, se'n dona compte de la diferència entre la gestió seva i la gestió nostra? Se'n dona compte que quan nosaltres vam rebre la televisió ja tenia una càrrega de deute financer importantíssim, que l'havien creat vostès i que, per tant, amb aquesta realitat vostè no té autoritat moral per venir a dir-nos a nosaltres -que és el que han fet-, vostè se n'hauria de donar compte d'aquestes coses.

Crec que aquesta proposició no de llei està feta amb la intenció de confrontar-nos a nosaltres amb el nostre electoral, vostè el que pretén és enviar un missatge a l'opinió pública de dir: el Govern no aconsegueix els seus objectius electorals i com que no aconsegueix és un mal govern. Vostè el que cerca és el nostre descrèdit.

I si açò és així, ja li dic que malament. Vostè ha fet una temptativa a la seva intervenció, ha dit: els ciutadans volen consens; efectivament, els ciutadans el que volen és que no ens barallem i que aprofitem coses, que fem coses en conjunt, sobretot que pensem en ells, pensem en la crisi, que pensem en aquestes coses que els afecten tan directament i que ajuntament esforços i dediquem aquests esforços a mirar el futur, aclarir coses del futur, no a pensar en el passat. La intervenció que no he fet i que tenia preparada pensant que vostès havien canviat d'opinió, no era una intervenció que parlés de res del que havia

passat en el passat, era una intervenció mirant el futur, però vostè ens ha dut al passat i jo li he de parlar d'aquest passat del qual ara vostès reneguen quan nosaltres parlem, però que després defensen.

Jo li puc avançar, amb la mirada posada en el futur, que nosaltres aprovarem en aquesta legislatura una llei del consell audiovisual, una llei que ja va aprovar el Govern en el darrer Consell de Govern i que esper que entri en el Parlament en els pròxims dies i puguem començar la seva tramitació. Açò és una garantia, aquesta llei s'aprovarà, el consell audiovisual, i volem i esperam aprovar-la amb els seus vots; tenim aquesta voluntat, açò no ho van fer mai vostès, mai, amb la televisió mai.

També aprovarem en aquesta legislatura una nova llei de l'ens de ràdio i televisió, aquesta encara no ha arribat al Parlament, però nosaltres esperam que arribi amb un temps adequat perquè la tinguem aprovada, i també volem i esperam aprovar-la amb els seus vots. Entenem que aquest és un tema importantíssim per a la comunitat autònoma i que requereix de l'esforç necessari per tenir un consens de tots els grups polítics representats en aquesta cambra. Aquesta és una visió de les coses que vostès tampoc no van tenir mai a la passada legislatura. Per tant, les diferències són importants.

En el marc d'aquesta llei, nosaltres volem que hi hagi una explícita menció a l'elecció del director general de la ràdio i televisió, i volem que sigui explícita i que es digui que s'aprovarà en aquest Parlament, per una majoria de dos terços, volem que sigui així, a través d'una llei, no de qualsevol tipus d'acord pres a qualsevol banda, no, una llei que ho digui, no una digitació, una llei. Aquesta nova llei ha de tenir en el seu articulat ha de poder desenvolupar el nou model que volem per a la ràdio i la televisió, nou model que vostè ja pot intuir fàcilment si es llegeix el contracte-programa que va aprovar també el Govern per firmar amb l'ens de ràdio i televisió. Vostè segurament ha tingut accés a aquest document a través dels seus representants en el consell d'administració de la televisió, i si se'l mira i el llegeix veurà que té un ample articulat parlant del model de l'emissió del servei públic i del model a seguir. Doncs, açò és l'embrió del que serà a la llei, o del que volem que sigui a la llei el nou model per a la ràdio i televisió.

Volem que aquesta llei també faci explícit un model de finançament, un model de finançament estable, un model de finançament que puguem suportar en aquesta comunitat, que no ens dugui a nivells d'endeutament com als que hem arribat. En definitiva, volem que hi hagi una definició clara que aquesta televisió és un servei públic i a aquest servei es deu, no a res més, no a res més.

Ja entrant a l'articulat, poques coses de la seva proposició no de llei, poques coses li puc dir que ja no hagin dit, que m'han precedit en l'ús de la paraula. Li proposam una transacció al punt 1, una transacció al punt 2 i no podem votar a favor del punt 3 perquè és molt imprecís i, a més, el Govern no pot comprometre la seva acció a les majories, la seva acció en aquelles coses que pot tenir acció sense recórrer al Parlament, a les majories que es puguin suscitar aquí. Entenem, no obstant, i li diem i li reiteram, ja li han dit la resta de portaveus, que la nova llei de ràdio i televisió ha de tenir el màxim consens, que nosaltres el cercarem, nosaltres els convidarem a aquest consens, a seure a aquesta taula, a dir tot el que vostès vulguin

i acceptarem fins i tot les propostes que vostès ens vulguin, si són propostes que encaixen dins aquest nou model, no tindrem cap problema per fer açò; no tindrem cap problema perquè s'aprovi dins aquesta llei un sistema d'elecció del director general de ràdio i televisió per una majoria qualificada. I en definitiva tot açò ho volem fer aquesta legislatura.

Per tant, les nostres intencions quadren perfectament amb tot el que vostè ens demana aquí, però nosaltres li proposam les transaccions i li diem que no li votarem la darrera per les raons que ja li hem explicat i, entre d'altres coses, perquè és una proposició no de llei en la qual vostès no hi creuen perquè no han demostrat, no ens han dit, no ens han explicat que volguessin fer cap canvi quant al que havien fet fins a aquest moment.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el grup proposant. Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Senyores i senyors diputats, realment, segur que m'he explicat malament, però la meua voluntat era cercar aquest consens, era cercar les millors opcions per intentar caminar endavant i crec que parlar del passat no n'he parlat massa, perquè el passat efectivament és aquí assegut a aquest costat de la cambra, que és el Partit Popular, parl del present, perquè parl de la seva gestió i si vostès ja consideren passat la seva gestió malament anam, perquè és de plena actualitat i de plena actualitat són qüestions com que hi haurà, i això ho veurà en els pròxims dies, hi haurà proveïdors rellevants d'IB3 que comencen a esmentar i comencen a dir que no poden pagar els serveis que ofereixen, i això són qüestions ben actuals, i problemàtiques que avui són ben existents i que no han d'obviar. I quan faig referència a això no és amb ànim només de crítica, és amb ànim que també potser, requereix d'aquest punt d'autocrítica necessària per millorar les coses, i no faig altra cosa que evidenciar una realitat ben patent.

Quant als anys que volen governar no ho expressen massa a través de la legislació que vostès aproven, tot ho fien a la legislatura que ve. I que vulguin governar molts anys serà amb el permís d'Unió Mallorquina, tal com es demostra darrerament, perquè el que fa referència a la capacitat per mantenir un govern amb els seus vots, precisament parl del Partit Socialista, perquè vostè, Sr. Ribalaga, era qui manifestava aquesta certa voluntat i afirmava aquesta voluntat de seguir governant, em permeti que li digui que els temps que corren no conviden massa a pensar que això sigui així i que potser hi ha qüestions que han de resoldre abans de fer afirmacions d'aquesta contundència, que requeririen com a mínim d'una certa reflexió en aquest costat d'aquí, que no és, precisament, el de l'oposició.

Pel que fa referència a la voluntat de consens, miri, la Sra. Consellera, em permeti, Sra. Consellera de Serveis Socials, que la torni citar, si em permet aquesta indiscreció, però va tenir la decència, diu molt a favor seu, de presentar-nos la llei abans de dur-la a aprovació, vam tenir oportunitat de fer una sèrie d'esmenes i una sèrie de comentaris, tot sigui dit, em sap greu consellera, no van ser atesos però la majoria d'ells, desgraciadament per a tots i per als ciutadans de les Illes Balears, però és que en el seu cas no hem tengut ni aquesta oportunitat, perquè em permeti que li digui que la seva voluntat de consens encara l'hem de veure i està per demostrar, i ja estaria bé que fos al contrari i que, per tant, no quedi només ..., vostè diu que vol comptar amb els vots del Partit Popular per aprovar-la, però ens doni l'oportunitat i és que encara no ens la donada i si ens la dona possiblement estarem al seu costat, per contribuir tant com sigui necessari i que això sigui possible.

Es parla de diverses qüestions, es parla de model, d'aquella qüestió que es parla sempre, crec que quan parlem de model ningú sap de què punyetes parlem, si em permeten l'expressió, perquè són un conjunt de qüestions; esper que quan es parli de model no es parli d'allò que es referia un destacat membre del consell d'administració d'IB3, que deia textualment: "*No quiero ser coartada del director de IB3 ni cómplice de su línea continuista*". Ho han entès? Ho torn a repetir per si de cas no ho han sentit: "*No quiero ser coartada del director de IB3 ni cómplice de su línea continuista*". Si realment parlen de model, canviïn-lo, i és que a dia d'avui el problema és que aquesta línia continuista és confessada per un membre destacat del consell d'administració d'IB3, ni més ni menys que el director general adjunt, que diu que les coses continuen amb el mateix model de com estaven, senyors del BLOC!, que vostès diuen que volen canviar el món, i em pareix molt bé, però ho facin, si ho proposen.

I és que el problema és que al final no podem enganar els ciutadans. Mirin, vostès proposen unes coses per un costat, les venen molt bé, en saben molt més que nosaltres, molt més!, ja ens agradaria a nosaltres saber-ne tant com vostès, però el problema està en el fet que després no ho apliquen, i aquí hi ha l'error, i... Sí, sí, sí, aquí hi ha l'error.

Llavors parlen d'altres qüestions que fan referència a l'àmbit econòmic; per cert, a l'àmbit econòmic s'emparen darrere una qüestió que és el contracte programa. Jo no sé si m'ha contestat un company, és que li he enviat un missatge..., idè sí, dona la ocasió que li he enviat i es va presentar al consell d'administració, efectivament, aquest contracte programa però és que no el vàrem veure fins després d'estar firmat... No em parli de consens, perquè a l'àmbit del consell d'administració d'IB3 aquest contracte es va donar quan ja estava firmat, fet, beneït i demanant-lo en diverses ocasions i de manera bastant contundent dins l'àmbit del consell d'administració. No em parli d'aquesta voluntat perquè li puc assegurar que és ben inexistent, desgraciadament.

Jo no em vull estendre gaire més. El tema dels terminis és un tema històric en aquesta cambra. Miri, és que el tema dels terminis ja és una qüestió d'orgull, és una qüestió que no fa referència a altra cosa que procurar que les coses es puguin portar a terme, i avui demostren vostès amb el seus fets que les coses no es porten a terme, és una qüestió de voluntat.

Nosaltres també aspiram que hi hagi professionals independents i de reconegut prestigi, i si això ha de suposar cap canvi en els nostres plantejaments, igual que en qualsevol qüestió del model, no és altra cosa que fer passes cap al consens que vostè diu que nosaltres no tenim voluntat de tenir, cap aquest consens que vostè diu que no volem tenir ni que aspiram a tenir, confessat per diverses intervencions avui en aquesta cambra, que no indiquen altra cosa que nosaltres sí hem flexibilitat la nostra postura, i sí hem flexibilitzat la nostra postura en diverses qüestions de molta rellevància i que fan referència al model, precisament, i ara vostès ens acusen de canvi i ens acusen de no mantenir-nos fermes en les nostres conviccions. Miri, precisament ho fèiem..., sí, senyors d'Unió Mallorquina, precisament ho fèiem per atracar-nos amb aquestes postures. Si els que han canviat són vostès!, que en el seu dia volien una cosa..., no em referesc a vostès, d'Unió Mallorquina, que han mantingut el model a què aspiràvem conjuntament, sinó a tota la resta de membres d'aquest arc parlamentari que avui per avui governen, que deien una cosa i avui en fan una altra. Això sí que és un canvi i no el que ha fet el Partit Popular, que no és altre que la voluntat de cercar el consens que, em sap greu, avui no podem buscar al cent per cent.

Saben quin pot ser el titular de demà? Miri, els convid a mirar *Última Hora*, per dir un mitjà de comunicació, *Diari de Mallorca* també ho deia i altres mitjans de comunicació, del dia 3 del 12 del 2008, on es deia específicament: "*El Parlament pacta acuerdos sobre IB3 que no suponen ningún cambio inmediato*". Això és el que vostès pretendran avui...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, du bastant de temps passat de temps.

EL SR. SERRA I TORRES:

...i aconseguiran avui.

Gràcies, Sra. Presidenta, finalitz. Això és el que aconseguiran avui, no fer cap canvi immediat, continuar prometent-ho tot i confiant-ho tot a la següent legislatura i els d'allí fora esperant que nosaltres busquem solucions.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, a pesar que ha passat bastant del temps, no ha especificat si accepta les modificacions que li han proposat.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Disculpi que no ho hagi fet a la meua intervenció. La primera esmena, si els pareix bé, no l'acceptaríem, i la segona esmena, l'acceptam. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs si s'accepta la segona esmena, s'entén que el segon punt queda aprovat per assentiment. És així? El segon punt queda aprovat per assentiment.

I el primer i el tercer, els passam a votació. Es pot fer de forma conjunta? Sí?

Idò vots a favor del primer i del tercer punt.

Vots en contra.

28 a favor, 29 en contra. Per tant queda rebutjada la proposició del Grup Parlamentari Popular sobre l'Ens Radiotelevisió de les Illes Balears.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 10117/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció i potenciació dels béns inclosos a la declaració d'Eivissa patrimoni de la humanitat.

I passam a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa a protecció i potenciació dels béns inclosos a la declaració d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat. Té la paraula la Sra. Torres per defensar-la.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, avui des del Grup Parlamentari Socialista presentam en aquest plenari una proposició no de llei que hauran pogut comprovar que va ser registrada el mes de novembre de l'any 2008, és a dir, ha passat ja quasi un any des que la vàrem registrar. Tal volta algú podria dir que és una proposta que està obsoleta, que està caduca, que ja no manté l'interès del moment en què va ser presentada, donat el temps que ha passat des que la vàrem registrar i que efectivament, tal i com explicaré amb posterioritat, han variat algunes circumstàncies que estaven vigents en aquell moment. En canvi nosaltres consideram que aquesta proposició no de llei manté tota la seva actualitat i que de fet fa referència a diverses qüestions que no tenen data de caducitat. Per això mantenim la presentació i sotmetem a debat aquesta proposició no de llei, tot i encara que efectivament ha passat quasi un any des que la vàrem registrar.

Aquesta proposició no de llei, que esper que sigui aprovada per unanimitat, manté la seva vigència, com he dit, i entenem que és bo que en aquesta institució, dins aquestes parets, es parli d'un tema com és els béns que tenim declarats Patrimoni de la Humanitat a les nostres illes. M'he fixat, he fet un repàs dels *Diaris de Sessions* de tots aquests anys, i he vist que un tema tan important com aquest, que ens pertoca a tots, a totes les Illes, pràcticament no s'ha tocat en seu parlamentària, i crec que és una qüestió que mereix que sigui, diguéssim, investida de l'oficialitat, de la força que donen aquestes parets, aquesta seu. A més crec que toca, i crec que estarem tots d'acord, que ha de sortir un manament parlamentari que insti el Govern, amb una perspectiva de futur, a romandre implicat en aquest assumpte.

Evidentment no descobrirem avui aquí la importància dels indrets que l'any 1999 varen rebre l'honor de ser declarats Patrimoni de la Humanitat, però sí m'agradaria fer una menció expressa a tots ells, donat que en moltes ocasions es confon com un únic indret el que ha estat declarat Patrimoni de la Humanitat i no és així. Aquesta declaració, que es va anomenar "Eivissa, biodiversitat i cultura", inclou la ciutat fortificada de Dalt Vila, la necròpolis púnica del Puig dels Molins, el jaciment fenici de Sa Caleta, al municipi de Sant Josep de sa Talaia, i la reserva natural de Ses Salines, que inclou Eivissa i Formentera; evidentment hem de fer menció a la posidònia. Cal destacar que el cas d'Eivissa, a més, no és comú, donat que dins aquesta declaració, com he dit, es combinen béns culturals i naturals, el que no és tan habitual com podria parèixer, i això fa que tenguim una certa excepcionalitat i un caràcter distintiu en relació a altres indrets.

L'any 2001 es va constituir el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, des d'on es du a terme la planificació, la coordinació, l'impuls i la finançació de les actuacions adients per garantir la conservació i promoció d'aquests béns. Així, per exemple, el consorci ja ha impulsat la museïtzació de Dalt Vila, la rehabilitació d'edificis històrics com la Casa de la Cúria, rehabilitació de carrers de la zona antiga i actuacions al barri de Sa Penya, entre moltes altres actuacions. Recentment, tal i com va aparèixer en premsa, la junta rectora del consorci va aprovar la distribució d'una important quantitat de sous per al desenvolupament d'11 projectes. Ens consta també que des de la Direcció General de Cultura del Govern balear s'han habilitat recursos per a la necròpolis del Puig dels Molins.

Quant a la part dispositiva de la proposició no de llei que avui presentam, en relació al primer punt, i com ja he anunciat al principi de la meua intervenció, efectivament han variat les circumstàncies, i han variat les circumstàncies perquè tenim que el Govern balear va fer efectiva l'aportació econòmica a aquest consorci. Donat que el Govern balear ha complert el seu compromís, hem optat per, en lloc de llevar aquesta primer punt, consideram que com aquest manament parlamentari, el que diguem avui, el compromís que pugui adoptar aquest govern tenguim, diguéssim, un caràcter intemporal de futur, hem optat per variar la redacció sempre que, evidentment, tots els grups parlamentaris estiguin d'acord amb aquesta opció. Llavors al punt primer, per actualitzar-lo, la redacció quedaria d'aquesta manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar fent efectiva la participació econòmica que li correspon dins el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat". Com veuran la modificació és mínima, simplement per actualitzar l'anunciat d'aquest primer punt.

El segon punt queda exactament igual. És un segon punt on sol·licitam una sèrie de compromisos, d'actuacions per part del Govern, i esperam que sigui per a aquest govern i per al govern que ocupi el lloc d'aquí a 20, 30 anys, és a dir, que tots siguem conscients que el fet de tenir uns béns declarats Patrimoni de la Humanitat a una illa en concret no només beneficia una única illa, no només és un interès per a aquesta illa, sinó que és un interès de tots. Jo fins i tot convidaria als senyors i a les senyores diputades a entrar a la web de la UNESCO, i veuran que on apareix la candidatura d'Eivissa, la declaració d'Eivissa, la paraula Illes Balears apareix ben grossa, ben destacada, i crec que és una cosa a tenir en compte. De la mateixa manera que podem estar orgullosos que a un territori tan petit com el nostre tenguem béns declarats Patrimoni de la Humanitat, també tenim Menorca que és Reserva de la Biosfera, entre altres indrets, llavors que hi hagi una feina coordinació de promoció, de potenciació de tots aquests béns, principalment per les conselleries que estarien més implicades en aquesta matèria. Això, com dic, és un bé que tenim, evidentment és un reclam turístic, però també és una responsabilitat. Com dic és un recurs extraordinari per fer-lo valer entre nosaltres i també de cara a l'exterior, i implica una responsabilitat quant a l'adequada gestió d'aquest avantatge. Hem d'aprofitar-la.

En definitiva demanam que les conselleries del Govern més vinculades duguin a terme iniciatives de manera coordinada i que el manament parlamentari vinculi aquest govern i els propers governs, i per tant esper i desitj que el que avui sol·licitam, demanam i exposam rebí el vot unànim a favor de tots els grups parlamentaris, perquè crec que evidentment tots hi sortim guanyant.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Torres. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la declaració d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat per part de la UNESCO va constituir una fita important per a l'illa d'Eivissa, però també per al conjunt de totes les Pitiüses i també de les Illes Balears. Es tracta de l'únic Patrimoni de la Humanitat que existeix a les Illes Balears, que no vol dir que no n'hi hagi molts d'altres que no ho puguin merèixer igualment, i crec que ens hi hem d'abocar però amb tota la dedicació i la il·lusió necessàries. Per a nosaltres suposa, entre altres coses, la possibilitat d'obrir Eivissa a un tipus de turisme de caire cultural que ens manca, ens manca moltíssim, i que entenc que hauríem de promoure amb totes les ganes que puguem. Això al marge, òbviament, de la importància que suposa la declaració de Patrimoni de la Humanitat per ella mateixa.

Atenent a tots aquests fets, és lògic que les institucions que es troben implicades en el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat facin les seves aportacions econòmiques que pertoquin, perquè tots aquests projectes que s'hi relacionen es puguin dur a terme. Fan falta fons que garanteixin, com diu la proposició no de llei que ens presenta la diputada Torres, potenciació de tots aquests béns incloses a la declaració de Patrimoni de la Humanitat. Per això estic totalment d'acord que el Govern de les Illes Balears ha de continuar fent com pens que ha fet fins ara, és a dir, mantenir la seva contribució amb la dotació econòmica que pertoca, que correspongui en aquest cas dins el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat. Crec que aquest és el sentit del punt 1 i per tant hi votariem a favor.

Ara bé, també voldria remarcar que els béns afectats per la declaració de Patrimoni de la Humanitat no es troben només dins el municipi d'Eivissa, sinó que s'hi compta també el jaciment fenici de Sa Caleta, que es troba situat dins el municipi de Sant Josep de sa Talaia, i la reserva natural de Ses Salines, que compta amb una part del seu territori dins l'illa d'Eivissa però també una part important dins l'illa de Formentera. És per aquesta raó que voldria aprofitar l'ocasió per complementar l'exposició que se'ns ha presentat des del Grup Socialista amb la intenció de posar de manifest que s'haurien d'implicar, que s'hauria de treballar per la implicació de totes les institucions que es troben afectades per la declaració, de manera que totes puguin participar del Consorci Patrimoni de la Humanitat. D'aquesta manera totes les institucions implicades en la gestió dels béns d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat seria convenient, per tant, que tenguessin també el seu lloc, seria de desitjar que en algun moment, quan elles, òbviament, ho manifestin, puguin tenir el seu lloc dins la junta rectora del consorci. Per tant així també podrien participar de la protecció i potenciació dels béns inclosos a la declaració d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat, com seria tota la gran reserva del parc natural.

Es tracta, per tant, de potenciar un valor extraordinari que tenim a les Balears, i més concretament a l'illa d'Eivissa, és a dir, la declaració de Patrimoni de la Humanitat. Aquesta declaració, amb els béns afectats, ens proporciona una vàlua de caràcter cultural que ens ofereix oportunitats que encara no ha estat suficientment explorades. Em referesc a totes les possibilitats de treballar més aquest turisme cultural i interessat en un patrimoni cultura, així com d'avançar també en l'establiment d'un turisme de congressos i convencions més fàcil d'atreure si existeixen atractius com la declaració de Patrimoni de la Humanitat. Per tant en aquest sentit que des de les conselleries de Turisme i de Cultura hi hagi una implicació en la promoció de tots aquests béns, també òbviament donaríem el nostre vot a favor en el punt número 2.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, també costa afegir gaire més a aquestes exposicions, que compartim, i per tant anunciam el nostre vot favorable, i el nostre suport, que coincidim amb el fet que hi hagi un suport solemne, clar de part del Parlament, com a mínim cada parell d'anys, un suport que a més resulti efectiu a aquest Patrimoni de la Humanitat, que creim que és una gran oportunitat, un motiu d'orgull i una oportunitat per al país en general per promocionar-se i per rehabilitar i reivindicar el seu propi patrimoni.

En aquest sentit és lògic que hi hagués més nervis en aquell moment en què es presentava la proposició no de llei, amb uns retards, un retards que no són del 2008, també són del 2007, del 2006, del 2005, i per tant d'una sèrie anys, que després d'aquests deu anys de la declaració d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat, o aquests indrets específics, la veritat és que costa dur a terme tot aquest tipus d'inversions. Com s'ha apuntat ja hi ha hagut aquest compromís, en un moment especialment difícil però s'ha trobat la manera de prioritzar una despesa que nosaltres també consideram que ha de ser important i de relleu, i per tant coincidim plenament amb la ponent de canviar el redactat actual del primer punt.

Només alguna precisió, segurament és bo, dins aquest paraigua del Patrimoni de la Humanitat, incorporar-hi totes aquelles millores que puguin quedar associades, però també hi ha d'haver una diferència de rigor respecte dels punts específics que -com recordava la Sra. Torres- formen part de la declaració, des de Dalt Vila, tota la protecció marina i del fons, de la posidònia, el Puig dels Molins o Sa Caleta i d'altres elements, idè ens queden un poc enfora com és l'Avinguda d'Espanya o d'altres inversions que puguin quedar més o menys associades; sí que és bo per ventura apuntar que es millora tot l'entorn del Patrimoni de la Humanitat, però que, en realitat, el compromís ferm i clar ha de ser en aquell punt de la declaració.

Ens sembla important també, estam davant un precedent per a les Illes Balears, un precedent que per ell mateix ja té una importància cabdal, però que també el fet de demostrar davant tots els organismes implicats que el compromís és real i és ferm per part de les institucions de les Illes Balears pot permetre també ampliar aquest catàleg, ja dic, és una gran oportunitat primer, de reivindicació pròpia del patrimoni, però també de cara i com a plataforma turística i de prestigi com a destinació.

Per tant, en aquest sentit és bo que el treball sigui conjunt, ens sumam a l'aposta o a la convidada que es feia a la resta dels municipis que hi puguin estar implicats i creim que també des del Govern el protagonisme que hagi de tenir Cultura i Patrimoni o que hagi de tenir Turisme hauria de quedar prou aclarit dins la composició del consorci i dins les iniciatives que pregui cada component. En aquest sentit, celebrem també les notícies darreres sobre les inversions al Puig del Molins, les despeses compromeses per part del Ministeri i confiam que arribin a bon port perquè realment són molts d'anys d'esperar totes aquestes inversions.

Per tant, donam aquest suport a la proposició no de llei i també feim vots perquè, a més d'una proclama solemne d'aquest parlament que confiam unànime a favor d'aquesta declaració i del seu futur i del seu compromís, sigui també realment efectiva i vegem millores substancials dins aquella zona.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, pujo a aquesta tribuna per fixar posicions amb molta satisfacció. Dic amb molta satisfacció perquè avui debatem dins aquesta cambra la importància de tenir més en compte tots els elements declarats com a Patrimoni de la Humanitat. Parlam de la ciutat fortificada de Dalt Vila, del jaciment fenici de Sa Caleta, de la necròpolis única del Puig dels Molins, de la Reserva Natural de Ses Salines i òbviament també de les praderies de posidònia oceànica, que no només -com han dit els portaveus que m'han precedit- són patrimoni exclusiu dels eivissencs, sinó que també ho són de totes les Balears i a més també ho són de tota la humanitat. Per tant, aquest reconeixement de la UNESCO és a la vegada una responsabilitat, i per això tots estam d'acord que hem de mantenir-lo, protegir-lo i promocionar-lo.

El 2007 l'Ajuntament d'Eivissa, el Consell d'Eivissa i el Govern balear es varen comprometre a aportar a aquest consorci 21 milions d'euros per a nous projectes. Malgrat aquest acord, no ha estat fins a mitjans d'aquest any quan l'alcalde de la ciutat d'Eivissa i presidenta de la Junta Rectora del Consorci va signar el préstec de 21 milions d'euros per iniciar aquests nous projectes que es duran a terme durant els propers anys.

Per això, en un principi em sorprenia que també el Grup Parlamentari Socialista demanés al Govern que dugués a terme la participació econòmica; per tant, acceptam la modificació que ha suggerit la portaveu del Partit Socialista al punt 1 d'aquesta proposició no de llei.

Malgrat el retard del Govern a aportar la seva part, ja que el compromís venia de l'any 2007, esperem, desitgem que en un futur no sigui tan difícil obtenir les aportacions econòmiques que necessita aquest consorci per funcionar correctament. Per tant, òbviament des del nostre grup donarem suport íntegrament als dos punts d'aquesta iniciativa amb la modificació que s'ha esmentat abans.

De totes maneres i malgrat que donem suport a aquesta iniciativa i que entenem que aquesta proposició no de llei va ser presentada fa un any, no podem oblidar com s'ha duit el tema del Patrimoni de la Humanitat per part d'aquest govern i tampoc per part de la resta d'institucions que integren la Junta Rectora d'aquest consorci. Malgrat voler mantenir aquest esperit de consens, volem ser més crítics.

Aquesta proposició no de llei no deixa de semblar un paperot, sincerament, així ho dic. Això sí, un paperot molt ben argumentat per tots el grups que m'han precedit, però tal vegada aquest paperot és per calmar d'alguna manera aquesta mala consciència que, en dos anys de govern progressista a totes les institucions que formen part del Consorci Patrimoni de la Humanitat, no s'hagi fet res fins ara. Fins ara no s'ha pogut enllestir aquest préstec. Ni tan sols la incorporació del Ministeri de Cultura a la Junta Rectora del consorci ha ajudat a obtenir més recursos per al manteniment dels elements que formen part de la denominació de la UNESCO. Fins ara l'aportació del ministeri, la inclusió del ministeri del Govern de l'Estat és com un convidat de pedra, perquè no ha aportat sous, no ha aportat res, de moment, dins el que és el consorci.

Tampoc no ha quedat massa clar quina ha estat l'excusa d'aquesta inoperància d'aquests darrers dos anys perquè a l'anterior legislatura estàvem molt cansats d'escoltar l'excusa que el PP paralizava el Consorci Patrimoni de la Humanitat, i això ho vull reflectir aquí avui, perquè s'ha de parlar també del passat. El que no es diu és que el que no es volia pactar a l'anterior legislatura eren els projectes, com es prioritzaven les obres que s'havien d'escometre dins el consorci, i tampoc no es va donar en els darrers quatre anys... no es va aclarir mai en què es gastaven els diners i en quines obres.

En definitiva, des de les altres institucions no es podia participar malgrat que tenien la majoria dins el consorci i tampoc no estaven disposats a invertir o aportar recursos als elements Patrimoni de la Humanitat que són fora del municipi de la ciutat d'Eivissa i això no es diu, no es diu; i ara que tenim sintonia política a totes les institucions, idè, després d'una distracció tècnica l'any 2008 i després que s'han pogut posar d'acord el 2009 sobre quins projectes havien de prioritzar, finalment avui estam d'enhorabona i sembla ser que això s'ha desembussat i per tant com diu el refranyer espanyol, *nunca es tarde si la dicha es buena*.

De totes maneres, crec que el tema d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat no és una prioritat per a aquest govern. Aquest govern està més preocupat per fer equilibris de poder entre els seus socis de govern que pel que necessiten i demanen els ciutadans de totes i cada unes d'aquestes illes. El que tampoc no preocupa a aquest govern i per tant el fa còmplice de l'ajuntament i del Consell d'Eivissa és com es gasten els sous que gestiona aquest consorci Patrimoni de la Humanitat. Aquest consorci presidit per l'Ajuntament de Vila utilitza els fons que

aporten tant el consell com el Govern balear per fer obres que no estan directament en la declaració com a Patrimoni de la Humanitat. N'hi ha molts d'exemples, l'Avinguda Espanya. L'Avinguda Espanya, vostès sabran que no està ni prop del que és la denominació del Consorci Patrimoni de la Humanitat, és l'entrada principal a la ciutat d'Eivissa, però en tenim d'altres ara que estan dins els projectes de futur: la reforma de la Plaça Vara de Rei i la Plaça del Parc. Són obres molt necessàries, sí, hi estam d'acord i hi donam suport, s'han de fer, sí, per descomptat, però, ho hem de fer amb sous del Patrimoni, destinats al patrimoni quan queden tantes coses per fer dins la ciutat fortificada de Dalt Vila, que no es fan, al jaciment fenici de Sa Caleta o a la posidònia de la Reserva Natural de Ses Salines o a la necròpolis del Puig dels Molins? Aquests realment sí són els elements que estan dins aquesta declaració i que haurien de ser objecte d'aquests fons. No hem d'oblidar que gràcies al conjunt d'aquests elements vàrem aconseguir aquesta denominació de la UNESCO.

Per tant, el Patrimoni de la Humanitat no es troba únicament dins el municipi d'Eivissa. Durant aquest temps, saben quants de sous ha invertit el Consorci Patrimoni de la Humanitat en aquests elements fora del municipi d'Eivissa? Sabeu quants de sous? Al jaciment de Sa Caleta, que tots els portaveus coincidim que és un element important i que forma part d'aquesta denominació, zero euros, que, per cert, fa un parell de setmanes la tanca del poblament fenici de Sa Caleta va caure per falta de manteniment i encara esperam que es comprin els terrenys adjacents per ampliar la protecció i fer-hi un centre d'interpretació, però per a això, tampoc no hi ha sous dins el Consorci Patrimoni de la Humanitat.

I a la necròpolis i al Museu Arqueològic del Puig dels Molins, quants de sous s'han invertit del Consorci Patrimoni de la Humanitat? Zero euros. Per tant, com quedam? Estan aquests elements dins aquesta denominació o no? O per a la gestió, preservació, foment, estudi i altres actuacions de les praderies de posidònia oceànica i de la Reserva del Parc Natural de Ses Salines, quants de sous hi ha invertit aquest consorci que porta sous del Govern, del consell i de l'ajuntament? Quants de sous dirien vostès que ha posat dins aquesta activitat? Zero euros.

(Petit aldarull a la sala)

Per tant, si parlem de Patrimoni de la Humanitat, parlem de tota la denominació del Patrimoni de la Humanitat, no només parlem d'Eivissa.

En canvi, si feim una anàlisi de la quantitat invertida en elements de fora de l'àmbit de la declaració, és molt elevada i això ens sembla que no és just. No és just. Per a nosaltres els projectes prioritaris han de ser els afectats per la declaració i després passarem al voltant, però prioritzem. Si no, diguin-me vostès quina denominació del Patrimoni de la Humanitat té Vara de Rei i la Plaça del Parc, els habitatges de Sa Penya, expropiacions per al Centre Cívic de Sa Penya, rehabilitació del carrer d'Enmig en el barri de La Marina. En definitiva, tots són projectes molt importants per a la ciutat d'Eivissa i els donam suport, però, ho hem de fer amb sous del nostre patrimoni? És en això que ens hem de gastar els sous que tant ens costa obtenir cada vegada que hem de lluitar tant per tenir finançament al Consorci Patrimoni de la Humanitat? Per tant, pensam que els

sous del Patrimoni s'haurien de gastar en el patrimoni i just, això.

Ja que avui estam per arribar a un acord i tots els grups reconeixen la importància de la protecció i la potenciació dels béns inclosos a la Declaració d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat, m'agradaria fer una reflexió. Hi torn a insistir. La Declaració del Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, de desembre del 1999, va ser gràcies a tots els elements en conjunt i no per separat. Per tant, Sa Caleta també és Patrimoni de la Humanitat; la necròpolis púnica del Puig dels Molins també és Patrimoni de la Humanitat; la posidònia oceànica amb la Reserva Natural de Ses Salines també és Patrimoni de la Humanitat. Per tant, som directament responsables que es prioritzin les inversions en aquests elements amb sous que van directament destinats al Patrimoni de la Humanitat i a dia d'avui això no passa.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula el proponent? Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Un paperot és venir aquí, fer una exposició que queda molt bé davant les càmeres del que s'ha de fer, del que no s'ha de fer, d'un retard que hi ha hagut d'un any i mig i no fer referència, que jo no anava a fer-ho, però és clar, és que al final s'ha de fer, que entre l'any 2003 i 2007, és a dir, tota una legislatura, la legislatura durant la qual va governar el Partit Popular, saben quants de duros va donar al consorci? Saben quina aportació va tenir el Govern balear del Partit Popular durant quatre anys? Zero euros, zero euros, zero euros.

Llavors, un paperot és això. Un paperot és sortir, dir paraules que queden molt bé, vull dir, molt bé, però el que no es pot fer és negar o aparcar una sèrie de qüestions que res no tenen a veure amb un retard tècnic d'un any i mig. Un paperot no és aquesta proposició no de llei. Aquesta proposició no de llei, l'única intenció que tenia i que té és, simplement i planerament, la que he exposat aquí. No hi ha cap *topo*, no hi ha cap qüestió amagada, no hi ha cap complot entre tots els grups que donam suport al Govern. No, és molt més senzill, és una estimació. Simplement és una estimació i una valoració del que ens destaca, del que ens diferencia respecte d'altres llocs del món, del patrimoni, de la nostra natura i, d'aquesta estimació, surt un interès, un interès que passa a la banda política i que, crec que justament el Partit Popular no pot donar lliçons de la protecció d'aquest patrimoni perquè durant quatre anys - insistesc i vull que quedi ben clar-, durant quatre anys, ni un euro. Ni un euro.

(Aldarull a la sala)

En relació amb el tema de... bé, això que el ministeri no ha pagat ni un duro, bé, aquí no estam -diguéssim- ni a l'Ajuntament de Vila ni res, però bé, convid a qui vulgui a comprovar aquests extrems perquè veig que aquí és molt fàcil sortir a la tribuna i dir el primer que et passa pel cap sense confirmar-ho abans. Vull dir, això és així.

(Aldarull a la sala i remors de veus)

Bé, simplement per acabar, per fer referència a tothom que ha intervingut vull agrair les intervencions. En relació amb el que ha comentat la Sra. Marí d'Eivissa pel Canvi, efectivament, el tema del turisme cultural és d'una gran importància i, de fet, hi ha constància que ha augmentat el turisme cultural per exemple en relació amb Dalt Vila i a més, és notori aquest augment de turisme cultural que hi ha hagut.

No ens oblidam, perquè a més he fet menció expressa de tots els indrets que són part del Patrimoni de la Humanitat, de Sant Josep, no ens oblidam de cap dels indrets, però per començar seria molt llarg fer referència a tot, però el Museu de la Necròpolis del Puig dels Molins és de l'Estat. L'Estat hi ha fet una inversió molt forta, tots sabem que està en via pràcticament d'obrir-se, de fet hi ha una part que ja està pràcticament oberta, cosa que durant molts d'anys no ho vàrem veure, perquè crec que l'última vegada que havia anat personalment al Museu Arqueològic era aproximadament..., tendria 12 o 13 anys, com a molt.

Dins el consorci, esperam, sabem, ens consta que les institucions treballen per treballar conjuntament i que ningú no estigui fora. El que passa és que sortir aquí i dir que no s'ha ficat cap euro per part del ministeri o parlar d'un retard, d'una malifeta -diguéssim- d'aquest govern, que no li interessa, a aquest govern, quan aquest govern actual ha compensat, ha fet el que haurien d'haver fet no un any, no dos, no tres, el 2003 els altres que estaven davant, doncs crec que no pot ser.

De totes maneres com que vull acabar amb bones paraules, crec que també..., entenc que forma part del joc que hi ha en aquesta seu parlamentària, aquest *rifirrafe* amb bon to de les coses que ens poden separar, preferesc parlar de les que ens poden arribar a juntar i si tots estam d'acord que el Patrimoni de la Humanitat és el patrimoni de totes les illes i com fins i tot vostè, Sra. Torres, ha dit, és el patrimoni de la humanitat i tots l'hem d'aprofitar, estic encantada que ens votin a favor.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

Entenc que queda aprovada per assentiment, amb la modificació que s'ha presentat al punt 1. És així? Doncs queda aprovada per assentiment.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS